

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 5]

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

7. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990—91 (விவாதமும், வாக்குப்போட்டியும்)—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,23,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பிற மாநிலங்களிலுள்ளதைப்போல் மாதச் சம்பளமாக ரூ. 5,000 நிர்ணயம் செய்வது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச்சட்டமன்றம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,23,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுக்கே இவ்வளவு தட்டு. (சிரிப்பு.)

திரு. சி. கோவிந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதி மக்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றும் வகையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தொகுதியில் தட்டச்சு வசதியுடன் கூடிய தனி அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய

1990 மே 5]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அவசியம் குறித்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்—
என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,23,68,000-ல்
ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமோக ஆதரவுடன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தமிழகத் தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்ல இலவசப் பேருந்து பாஸ் வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்—
என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,23,68,000-ல்
ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதே முடிவுக்கு வந்து கேட்டு விட்டார். (சிரிப்பு.)

10-20 மணி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்— என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,53,27,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. எச். எம். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாக்குச் சாவடிகள் அதிக தூரம் இல்லாமல் 1 கிலோ மீட்டருக்குள்ளாக அமைத்து வாக்காளர்கள் துன்பப்படாமல் சுலபமாக வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்று வாக்கு செலுத்துவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்— என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,53,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1990 மே 5

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சட்டமன்ற தொகுதிகளை ஒரே சீராக திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்.8 —தேர்தல்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்” பெறுகின்ற ரூ. 1,53,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,53,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் குறித்த மானியக் கோரிக்கையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய நோக்கத்திற்கேற்ப பல கருத்துக்களை இங்கே கூறலாம். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது, மிக அதிக அளவுக்கு ஊதியம் வழங்கவேண்டுமென்ற கருத்தை திரு. சிங்காரம் அவர்கள் பேசியபோது அதற்கு அமோக வரவேற்பு சிடைத்ததை அந்த வெட்டுக்கு ஏராளமான தட்டு என்று நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். வெட்டுக்கும் மட்டும் தட்டு அல்ல; நிதிக்கும் தட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு) ஏனென்றால், இயலக் கூடிய வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகள் வழங்கினால்தான் இன்றைய சூழ்நிலையில், நிதிநிலையில் எவற்றை ஏற்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்க முயற்சிக்குவாம் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொண்டு, ‘பேராசை பெரு நஷ்டம்’ என்ற அந்தப் பழமொழியை நான் நினைவூட்டி, பேரவை உறுப்பினர்களுக்குப் பேராசை இருக்கக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளையும் முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமுத குழந்தைதான் பால் குடிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். (சிரிப்பு.)

1990 மே 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பேராசையை உண்டாக்கக் கூடாது. (சிரிப்பு), அடுத்து, தேர்தல்கள் பற்றிய கருத்துரை * ஒன்று இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிய ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்கியதற்குப் பின்னர் இந்த அரசின் சார்பில் நான் தெரிவிக்கக்கூடிய கருத்துக்களை இறுதியில் தெரிவிக்கிறேன் என்றும் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிங்காரம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திற்கு நல்ல தட்டு இருந்தது என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அரசு கொறடா இன்றைய தினம் இங்கே வரவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற நாங்களும் நிச்சயமாக எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு இன்றைய தினம் எதுவும் 'விப்' கொடுக்க மாட்டோம் என்று உறுதி கூறுகிறோம். அதேபோல இந்த ஒரு மானியக் கோரிக்கைக்கு மட்டும் கட்சி உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் 'விப்' கொடுக்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை விதிகளின்படி இன்றைய விவாதமும் அமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரையும் சரியாக 1-00 மணிக்கு முடிந்து மானியக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். எனவே, கேட்பது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். ஆனால் சொல்வதை ஒழுங்காகக் கேட்டு உரிய நேரத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும். விவாதத்தைத் தொடங்குபவர் திரு. பி. மாரப் பன்.

திரு. பி. மாரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அவை அறியும். இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்சாரம் அவர்கள் கூறியதைப் போல அதுகூட, என்னைப் பொறுத்தவரையிலே குறைவாகத்தான் தெரிகின்றது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு

[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1990. மே 5]

வந்தவுடனே மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமாக மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்தித் தருவோம் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆக, இப்போது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தி, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல, டெல்லிக்குச் செல்லக்கூடிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கிறதோ அதேபோல தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னைப்போல உடல்நலம் சரியில்லாதவர்களுல்லாம், லெட்டர் எழுதுவதாக இருந்தால்கூட அதற்கு மிக அதிகமான சிரமங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. போஸ்ட் ஆபீசிக்குப்போய் தபாலைப் போடுவதாக இருந்தால்கூட நடந்து போவதற்கு ரொம்ப சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு உதவியாளர் தேவை. எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் ஒரு உதவியாளர் நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். அதுபோல் தட்டச்சு இயந்திரம் ஒன்று கொடுத்து அதற்கான டைப் பிஸ்டையும் நியமிக்கவேண்டும். ஆகமொத்தம் இரண்டு உதவியாளர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், உடல்நிலை சரி இல்லாதபோது அவர்கள் விருப்பப்படக்கூடிய மருத்துவ மனையில் வைத்தியம் பார்த்தால் அந்தச் செலவை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று உரிய வகையில் மசோதா கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும். அரசாங்க மருத்துவ மனையில் வைத்தியம் பார்த்தால்தான் வைத்தியச் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று விதி இருப்பது உகந்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இரத்த சோதனை போன்ற வசதிகள் சில அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் இல்லை. அங்கே சிகிச்சை பெறுகிறபோது அந்தச் சோதனைகளுக்காக வேறொரு அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு 20 மைல், 30 மைல் போக வேண்டும். எனவே பிரைவேட் மருத்துவமனையில் அந்தச் சோதனைகளைச் செய்தால் அதற்குண்டான செலவுகளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இருதய ஆப்பரேஷன், கிட்னி ஆப்பரேஷன் போன்ற மேஜர் சர்ஜரிகளை செய்வதற்காக அவர்கள் பெருந்தொகை செலவு செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையில்

1990 மே, 5]

[திரு. பி. மாரப்பன்]

எந்த மருத்துவமனையில் வைத்தியம் பார்த்தாலும் அரசே அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு சைக்கலாஜிகல் எஃபக்ட், அதாவது இன்ன டாக்டரிடம் போனால்தான் சரியாகும் என்ற எண்ணம் சில நக்கு இருக்கலாம். அதனால் அங்கே போய் வைத்தியம் செய்வதற்குத்தான் யாரும் பிரியப்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மேஜர் சிகிச்சைகளுக்கான செலவுகளையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். சாதாரண தலைவலி காய்ச்சல் என்றால் வெறும் க்ரோசின் மாத்திரையை வாங்கிப் போட்டால் சரியாகிவிடும். ஆகவே பெரிய ஆப்பரேஷன்கள் எல்லாம் செய்யும்போது அதிகமான செலவுகள் ஏற்படும் போது பிரைவேட் மருத்துவமனையில் செய்து கொண்டாலும் கூட அந்தச் செலவுகளை இந்த அரசு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொகுதிக்குள்ளே சென்று மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்பதற்காக ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப் பினருக்கும் ஒரு காரோ அல்லது ஜீப்போ இந்த அரசு வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழைய காலத்தில் எல்லாம் அதாவது பீடல்ஜ் இருந்த காலத் தில் எல்லாம் பட்டம், பாணை, மிட்டா, மிராசுகள் எல்லாம் இருந்த காலத்தில் அதாவது 20, 30 வருஷத்திற்கு முன்பு வசதி படைத்தவர்கள்தான் இங்கே இருந்தார்கள். நம்மை மாதிரி குப்பன், சுப்பன் எல்லாம் இங்கே சட்டமன்றத்தில் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் சொந்த வாகன வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே அவர்களுக்குத் தேவைப்படவில்லை. இப்போது பார்த்தால் நூற்றுக்கு 75 பேர், 80 பேர் சாதாரண குடும்பங்களில் இருந்து வந்தவர் சள்தான். அவர்கள் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள்தான். மத்தியதர வர்க்கம் அல்லது அதற்கும் கீழே உள்ளவர்கள் தான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது. பெரும்பகுதியினர் அப்படிப்பட்டவர்கள் தான் வீற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமான வாகன வசதி வைத்துக்கொண்டு சிறப்பாகப் பணியாற்றுவதற்கு போதிய வசதி வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் கார் வசதியோ, ஜீப் வசதியோ வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் மாதத்தில் இரண்டு நாட் களுக்கு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. எனவே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். பெரும்பாலான பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இருக்கக்கூடிய ஜீப்புகள் எல்லாம் எப்போது பார்த்தாலும் ரிப்பேராகவே இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் நாம் தேவை என்று கேட்கும்போது, அவர்கள் பெரிய

[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1990 மே 5]

அதிகாரி வந்துவிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியே அந்த ஜீப்புகளில் போனால் கூட அது 15 மைல் தொலைவிலேயே நின்றுவிடும். அது திரும்பி வருவதில்லை. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கின்ற ஜீப்பை நாங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எங்களுக்கு எந்தவித்திலும் பயன்படவில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் ஜீப் வழங்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். (குறுக்கீடு) ஜீப் கொடுக்கும்போது டிரைவர் ஆட்டோமேட்டிக்காகக் கொடுத்து விடுவார்கள். அதாவது ஜீப் கொடுக்க மனம் வரக்கூடிய அரசு என்றால் அதற்கு நிச்சயமாக டிரைவரும் தந்துவிடுவார்கள். எனவே அதில் ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. உறுப்பினர்கள் விருப்பப்படக் கூடிய இடங்களில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு 4 இலட்சம், 5 இலட்சம், ஒரு இலட்சம், 2 இலட்சம் என்று வட்டியில்லாத கடனாகத் தந்து 10 ஆண்டு 15 ஆண்டு என்று நிர்ணயம் செய்து—ஃப்ரீயாக வேண்டாம்—கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10.30 மணி.

அடுத்ததாக, தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் டிபாசிட் தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்பதால் ஏராளமான பேர்கள் நிற்கிறார்கள். டெபாசிட் இழந்தவர்கள் பத்து வருடத்திற்கு தேர்தலிலேயே நிற்கக்கூடாது என்று சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓர் உறுப்பினர் தேர்த்தெடுக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நான்கைந்து பேர் நிற்கலாம். 50 பேர்கள் நிற்கிறார்கள். 100 பேர் நிற்கிறார்கள். செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் 100 பேருக்கு டெபாசிட் பணத்தைக் கட்டி நிற்க வைக்கிறார்கள். பேலட் பேப்பரைப் பார்த்தால் நியூஸ் பேப்பர் போல் இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படி கட்டுப்படுத்துவதற்கு டெபாசிட் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் ரூ. 10,000 என்றாவது ஆக்கவேண்டும். ரிசர்வ் தொகுதிகளில் அதைக் கொஞ்சம் குறைத்து, ரூ. 2,000 என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அரசியல் நோக்கத்தோடு எலெக்ஷன் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே நிறையப்பேரை நிறுத்துகிறார்கள். எதற்காக என்றால், இப்படி நிறையப்பேர் நின்றால், நமக்கு எப்படியும் 39 பர்சன்ட் விழும. நாம் ஜெயித்துவிடலாம் என்று நிறுத்துகிறார்கள். அதற்காக 100 பேர்களுக்கு ரூ. 50,000 வரை டெபாசிட் இவர்களே கட்டுகிறார்கள். அதை ஒழிக்கவேண்டும். இந்த மாமன்றம் ஒரு தீர்மானமாக அதைக் கொண்டு வந்து, தேர்தல் கமிஷனுக்கு அனுப்பி, அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மக்களையும் ஏமாற்றி

1990 மே 5]

[திரு. பி. மாரப்பன்]

நாமும் ஏமாற்றிக்கொண்டு இப்படியா தேர்தல் நடத்துவது? அடுத்து தேர்தல் செலவு. பெட்ரோல் லிட்டர் 1 ரூபாய்க்கு விற்றபோது இவ்வளவுதான் செலவு செய்யலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். 50,000 ரூபாய் செலவு செய்யலாம் என்று சொல்லியிருப்பது இப்போது விற்கிற விலைக்கு கட்டுப்படியாகுமா? ரூ. 2 லட்சம் ரூ. 3 லட்சம் இல்லாவிட்டால் தேர்தலில் நிற்கமுடியாது. ஆகவே தேர்தல் செலவை அதிகரிக்கவேண்டும்.

அரசியல் கட்சிகளின் சார்பாக நிற்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அரசே வழங்கவேண்டும். ஆகவே ரூ. 50,000 என்று சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. அந்த டார்க்டை 2 லட்சம், 3 லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டும். அப்படி வைத்து, அதில் ஒரு பகுதி செலவை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருபவர்கள் கஷ்டம் இல்லாமல் வந்து வேலை செய்யமுடியும். தேர்தலுக்கு கடன் வாங்கியவர்களில் பலர், நான் உட்பட, இன்னமும் அந்தக் கடன்களைக் கூட அடைக்கவில்லை. இங்கேயுள்ள பாதி பேர் அப்படி வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிந்து ஒன்றரை வருடம் ஆகிவிட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): இந்தக் கடனுக்கும் தள்ளுபடி கேட்பீர்களோ? (சிரிப்பு)

திரு. பி. மாரப்பன் : இதற்குக் கேட்கமாட்டேன். எதிர் காலத்தில் அப்படி தேர்தல் செலவை அதிகரித்து, அரசு பெரும் பகுதியை அதில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டெலிபோனுக்கான அலவன்ஸ் போதாது. காங்கேயத்துக்கு ஒரு டிரங்கு கால் போட்டால் 100 ரூபாய் ஆகிறது. நான்கு கால் போட்டால் என்ன ஆச்சு? நீங்கள் கொடுக்கிற ரூ. 450 சரியாகிவிடுகிறது. வருஷா வருஷம் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டில் டெலிபோன் கட்டணத்தை ஏற்றிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ரூ. 450ஐ ரூ. 1,500 என்ற அளவுக்காவது அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல ரயில்வே பாஸ் சலுகை கையை மீண்டும் பிக்ஸ் பண்ணவேண்டும். வருஷா வருஷம் ரயில் கட்டணம் ஏறுகிறது. இப்போது ரூ. 4,000 என்று இருப்பதை ரூ. 15,000 என்றாவது ரயில் கட்டண சலுகையை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆகியே, சம்பாதித்து

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 5]

விடலாம் என்ற நோக்கத்தோடு பேசுகிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

திரு. பி. மாரப்பன் : அந்த நிலைமை இல்லை. பொது நலத்தைக்குறித்து, அதைக் கருதி மற்ற உறுப்பினர்களுடைய, எல்லா உறுப்பினர்களுடைய உள்ளுணர்வைத்தான் நான் என் மூலமாக வெளியிடுகிறேன். நீங்கள் கொடுக்கிற சம்பளம், ஒரு தடவை சென்னைக்கு வந்துவிட்டுப் போகக் கூடப் போதவில்லை. அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் கட்சித் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். கட்சி உங்களுடைய செலவை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகவே உங்களுக்குக் கஷ்டம் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) எம்.எல்.ஏ.க்களுடைய உணர்வை நான் பிரதிபலிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் ஒரு கட்சித் தலைவராக வரவேண்டுமென்று நான் வாழ்த்துகிறேன்.

திரு. பி. மாரப்பன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய வாழ்த்துக்கு என்னுடைய நன்றி. (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): இந்த வாழ்த்தோடு முடித்துவிடலாம். உறுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது.

10-35 மணி.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இன்றையதினம் ஒரு மணிக்குள் முடிக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்று, விரைவில் பேசி ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் மற்றும் சட்டமன்றம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு முறை எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த காலத்தில் எந்த அளவுக்கு எதிர்க் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஜனநாயகம் வழங்கப் பட்டது என்பதை இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதுபோல நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றபோது நாங்கள் எல்லாம் பேச எழுந்தால் அப்போதெல்லாம் ஜனநாயகத்தினுடைய குரல்வளை எப்படி எல்லாம் நெரிக்கப்பட்டது என்பதை இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிக நன்றாக

1990 மே, 5]

[திரு. த. ஆறுமுகம்]

அறிவார்கள். அதுபோல எனக்கு முன்பு இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் தர வேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானத்தைத் தந்தபோது, இங்கே ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மேசையைத் தட்டினார்கள்.

அதுபோல மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களும் நிதிநிலை இல்லாத காரணத்தினால் நூங்கள் செய்ய முடிந்ததைத்தான் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே எல்லாம் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைச்சர்களுக்கு 2,100 ரூபாயும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 1,750 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, 1,750 ரூபாய் போதாது. நான் அரியலூர் தொகுதியில் 1977 ஆம் ஆண்டில், 1980 ஆம் ஆண்டில்—இன்றைக்கு எப்படி எங்களுடைய தி.மு.க.வினுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் அண்ணன் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு சொல்வதுபோல— 'சொல்வதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்று சொல்வது போல— ஒரு சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்து, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறதே இதற்கெல்லாம் வழி வகுத்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா என்பதை இங்குள்ள யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அரண்மனை அரசியலை அரசு மரத்தடிக்குக் கொண்டு சென்று, யாராக இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வரலாம் என்ற நிலையை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். 1957-லே, 1962-லே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலில் நின்ற நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த அளவுக்கு சட்டமன்றத்திலே எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மாலையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கிறேன். அது போலத்தான், எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவரும், முதல்வருமாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் எப்படி தொகுதிகளில் தங்கள் தங்கள் பணிகளை ஆற்றுகிறார்கள் என்பதை கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1967 ஆம் ஆண்டில், ஆட்சிக்கு வர முடியாது என்கிற சூழ்நிலை இருந்த நேரத்தில், 130-க்கும் மேற்பட்ட தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு

[திரு. த. ஆறுமுகம்]

[1990 மே 5]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகு பல இன்னல்களைத் தாங்கி, இடுக்கண்களைத் தாங்கி அதற்கான பொறுப்பை ஏற்று முதல்வராக வந்தார்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த நிலையில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் மறைவுக்குப் பின்னர் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் அன்றைக்கு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டாலும், 1967 முதல் 1970ஆம் ஆண்டுவரை ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும், நகரசபைகளுக்கும், மாநகராட்சிக்கும் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன அப்படி தேர்தல் நடைபெற்றபோதெல்லாம், ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று பாகுபாடு பார்க்காமல் ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதைக் கணக்கிட்டு வந்தார்கள். அது போல 1971ஆம் ஆண்டில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரசோடு ஒன்றாக இணைந்து தேர்தலில் போட்டியிட்ட போது அன்றைக்கு 150-க்கும் மேற்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

10-40 மணி.

அப்போதுதான் எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மத்தியில் இருந்த மதிப்பிற்குரிய மறைந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை அணுகி, சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், மற்ற பல்வேறு திட்டங்களை தமிழகத்திற்கு வாங்கித் தந்தார்கள். 1977-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலில் நின்ற காலத்தில் பல இன்னல்களையும், இடையூறுகளையும் தாங்கிய இன்றைய தமிழக முதல்வரவர்கள். இந்த இயக்கத்தை நடத்தி; எதிர்க் கட்சியாக வந்தோம். எதிர்க்கட்சியாக நாங்கள் வந்த காலகட்டத்தில், இன்றைக்கு இங்கே மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவரையும், அதைப் போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களையும், திரு. சுப்பு அவர்களையும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசவிடாமல் 40 நாட்கள் சட்டமன்றத்திலே இருந்து நீக்கி வைத்தார்கள். ஏன் இதை எல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு ஜனநாயகத்திற்கு உறுதுணையாக, பாதுகாவலனாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் என்பதை நீங்கள் நன்றாக உணர்வீர்கள்.

அடுத்து சென்ற ஆட்சிக் காலத்தில் புதிதாக சட்டமன்றம் கட்டுவோம், சட்டமன்ற விடுதிகள் கட்டுவோம் என்றெல்லாம் வாக்குறுதிகள் தரப்பட்டன. ஆனால் அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்றால் நிறை

1990 மே 5]

[திரு. த. ஆறுமுகம்]

வேற்றப்படவில்லை. அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப் படாத காரணத்தால் இன்றைக்கு சட்டமன்ற விடுதியானாலும் அல்லது சட்டமன்றம் நடக்கக்கூடிய இடமானாலும் அவை சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு சட்டமன்ற விடுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்போமானால், அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உலாவுவதற்குப் பதிலாக எருக்கெஞ்செடிகள் தான் அதிகமாக முளைத்துக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், பொதுப் பணித் துறை அதிகாரிகள் இன்னும் மெத்தனமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு அந்த இடத்தை சுத்தமான இடமாக வைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். புதிதாகக் கட்டாவிட்டாலும், இருக்கின்ற இடத்தையும், சட்டமன்றத்தையும் நல்லமுறையில் வைக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாங்கள் வட மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் போது புவனேஸ்வரத்தில் இருக்கின்ற சட்டமன்றம் குளிர் சாதன வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதையும், ராஜஸ்தான் மாநிலம் ஜெய்ப்பூரிலுள்ள சட்டமன்றம் குளிர் சாதன வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதையும் கண்டோம். இங்கே காலையிலேயிருந்து மாலைவரை இருந்து பணியாற்றக் கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இவை எல்லாவற்றையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பெரம்பலூர் நாடாளுமன்றம் நீண்ட நாட்களாக 1967-லிருந்து ரிசர்வ் தொகுதியாக இருக்கிறது. 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தொகுதி அது. அதை 7 தொகுதிகளாக்கினால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சுமையும் குறையும். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதியிலும் கிட்டத்தட்ட 1 லட்சத்து 60 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அங்கே வேட்பாளர்களாக நிற்கும்போது, வாக்காளர்களைச் சந்திப்பதில் இக்கட்டான சூழ்நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் 240 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவருக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொலைபேசி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிளார்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பியூன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், உாலுக்கு ஒரு பர்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இரு பக்கமும் இடி என்பதுபோல இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பணியை எங்களால் ஆற்ற முடியவில்லை. ஆகவே

[திரு. த. ஆறுமுகம்]

[1990 மே 5]

மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தா விட்டாலும்கூட, அதிகமாக உயர்த்தாவிட்டாலும்கூட, அவசியம் எங்களுக்கு ஒரு ஜீப்பும், ஒரு கிளார்க்கும் தேவை என்பதை மெத்தப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 740 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த 740 பேர்களுக்கு இன்றைக்கு ஓய்வூதியம் மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ராஜஸ்தான், அரியானா மாநிலங்களில் 1,250 ரூபாய் கொடுக்கக்கூடிய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு குறைந்தது 1,000 ரூபாய் ஓய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பேருந்துகளில் செல்ல பாஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல் நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் வெற்றி பெற்று, பதவிப் பிரமாணம் எடுத்து, ஓராண்டு முடிவுற்றால்தான் ஓய்வூதியம் என்று இருக்கிறது. 11 மாதங்கள் உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடையாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருபவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் அல்ல. எனவே, பதவிப் பிரமாணம் எடுத்தாலே, அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு மாநிலத்திலே சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் நடக்கும்போது, உண்மையான தணக்குக் காட்டுகிறோமா என்றால் இல்லை. அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் கணக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், உண்மைக்குப் புறம்பான கணக்கு கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது.

10-45 மணி.

அது ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய கட்சியாக இருந்தாலும் இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில்—ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் வெற்றி பெற்று இங்கே வருகின்ற நேரத்தில், பிரசவ வேதனை என்று சொல்வார்களே, அந்த அளவுக்கு மக்களிடத்திலே சொல்லடியும், கல்லடியும் பட்டு (மணி அடிக்கப்பெற்றது) இங்கே வருகின்றோம் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் இவைகளை

1990 மே 5]

[திரு. த. ஆறுமுகம்]

எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு செய்யக் கூடிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று மெத்தப் பணி வன்போடு கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் இத்துடன் விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய, மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்த பேரவைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) : சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கைதான். தரங்கள் பேசுவது வேண்டுமானால் உறுப்பினர்களுடைய மானியமாக இருக்கலாம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்தபோது போராலுணி தொகுதியிலே காவல் ஆய்வாளர் அலுவலகம் அமைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்து இருந்தேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே 'அவுட்-போலீஸ் ஸ்டேஷனாக' இருக்கின்ற போலீஸ் ஸ்டேஷனை பக்கா போலீஸ் ஸ்டேஷனாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் விடுத்து இருந்தேன். மேலும் வரதாபிகோட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் டெலிவிபோன் வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் விடுத்து இருந்தேன். இந்த மூன்று கோரிக்கையும் ஏற்று நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எனக்கு ஆதரவாக அறிவித்தமைக்காக நான் உள்ளப்பூர்வமாக எனது மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உணர்வுகளை நம்முடைய பேரவை முன்னவர் அவர்கள் நிச்சயமாகத் தெரிந்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினைக்கு வருவதற்கு முன்னதாக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பணி செய்கின்ற அலுவலர்களைப் பற்றியும் ஓரசில வார்த்தைகளை நான் சொல்லக் சடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சட்டமன்ற அலுவலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற சட்டப்பேரவைச் செயலக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த முடிவு முன்பே எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தாமதம் ஆகி இருக்கிறது

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1990 மே 5]

தயவு செய்து அதை விரைவாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றச் செயலகத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு, சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறுகின்ற நாட்களில் நிதத் துறை ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் மதிப்பு ஊதியம் 'ஹானரரியம்' வழங்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றச் செயலகத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு தற்போது வழங்கப்பெறும் 'அவுட்-ஆஃப்-பாக்கெட்' அலவன்ஸ்' தொகை விதம் ரூ. 9, 11, 13 என்று இருப்பதை உயர்த்தி, அட்லீஸ்ட் ரூ. 15, 20, 25 என்ற விகிதத்தில் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றச் செயலக ஊழியர்களுக்கு முறையாக இருக்கின்ற பதவி உயர்வு சந்தர்ப்பங்களும், புரமோஷனல் ஆபரூனிட்டிஸ்ஸும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக கேரளாவில் 140+ சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பேரவைச் செயலகத்தில் 24 சார்புச் செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 235 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிற தமிழகத்திலே சார்பு செயலாளர்களின் எண்ணிக்கை 12 பேர் தான் என்பதை பேரவை முன்னவர் அவர்களின் கவனத்திக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

சட்டமன்றம் கூடும் நாட்களில் பணிபுரியும் பாதுகாவலர்கள் காவை 7 மணியிலிருந்து சட்டமன்றம் முடிகிற வரையில் ஒற்றைக் காலிலேயே நிற்கிறார்கள் — தில்லை நடராஜரைப் போல. ஆகவே அவர்களுக்குப் பரிதாபமான சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற படியான ரூ. 6-ஐ தயவுசெய்து ரூ. 25 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சி சட்டமன்ற அலுவலகங்களில் வேலை பார்க்கும் நிர்வாகிகள், உதவியாளர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சி என்பது அ.தி.மு.க., காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற எதிர்க் கட்சிகளில் பணியாளர்கள் இங்கே வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற செயலகத்தில் பணிபுரியும் ஆண்கள் பெண்கள் அனைவருக்கும் பகல் உணவு சாப்பிடுவதற்கு ஓர் இடம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியிலும், சட்டமன்றச் செயலகத்திலும் பணம்

1990 மே 5]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

புரிகின்ற தற்காலிக ஊழியர்கள் நிலை பாவமாக இருக்கிறது. அவர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுகிறேன். எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்சில் இருந்து வர வேண்டுமென்று வரன்முறை இல்லாமல் அவர்களை நேரடியாக நியமனம் செய்வதற்கு ஆக்கபூர்வமான உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற நிருபர்களுக்கு, தமிழா தலை இருக்கின்ற நிருபர்களுக்குச் சில வாய்ப்புகளை நீங்கள் அளித்து இருக்கின்றீர்கள். குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகை நிருபர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நிலமும், வீடும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேற்படி திட்டம் நிறைவேறும் வரையில் அவர்களுக்கு அரசு குடியிருப்பு வீடுகளில், அதாவது ஹவுசிங் போர்டு குடியிருப்பில் சலுகை வாடகையில் வீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறையில் 'அக்கிரடிடேஷன் கார்டு' வழங்கப்படுகிறது. அனைத்து நிருபர்களுக்கும் எல்லா பேருந்துகளிலும், எல்லா வழித்தடங்களிலும் போக ஒரேமாதிரியான ஒரே இலவச பாஸ் வழங்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது பல்லவனுக்கு ஒரு பாஸ், திருவள்ளுவருக்கு ஒரு பாஸ் என்று ஒவ்வொரு பஸ்சுக்கும் தனித் தனியாக பாஸ் இருக்கிறது. அதை ஒரே பாஸாக வழங்கி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் ஒரு சில கோரிக்கைகளை உங்கள் மத்தியில் முன்வைக்க கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

10-50 மணி

முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஃபீல்டியத் தொகை ரூ. 300-ஐ ரூ. 1,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். காலமான முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினரின் மனைவிக்கு ஃபீல்டியம் வழங்க வேண்டும். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மருத்துவத் தொகை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 500 என்பதை ரூபாய் 1,000 ஆக, டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட், பில் போன்றவைகள் இல்லாமல் வழங்க வேண்டும். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மறைந்தால் 20,000 ரூபாய் உதவிப் பணம் வழங்கும் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். இன்ஸ்யூரன்ஸ் திட்டம். அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளிலும் இலவச பாஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கோரிக்கை

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1990 மே 5]

மிகமிக நியாயமானது.. ஏனென்றால் உத்தரப்பிரதேசத்தில் குறைந்த பட்ச பென்ஷன் 1,250 ரூபாய், அதிகப்பட்சம் 2,050 ரூபாய். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 1,000 ரூபாய் : மிஜோராமில் 800 ரூபாய் ; கோவாவில் 750 ரூபாய் ; மணிப்பூரில் 500 ரூபாய். இதுபோன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அதிகமான தொகையாக இருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களை அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டுகின்ற தமிழக அரசு இதையும் பின் பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக (குறுக்கீடு) கடைசி பாயிண்ட் அதுதான். இங்கே நம்முடைய பேரவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சம்பளம் 5,000 ரூபாய் என்பது பேராசை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு மெத்தப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது பேராசை அல்ல : பேரவசியம் என்பதை நான் சுட்டக் கர்ட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர். நான் மிகச் சாதாரண ஒரு ஏழை சட்டமன்ற உறுப்பினர். என்னைப் பேரவை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே, இந்த சைடிலும் சரி, அந்த சைடிலும் சரி 70 சதவீத சாதாரண சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அந்தக் காலத்தில் எல்லாம் ஓரளவு வசதி படைத்தவர்களெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்தார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் நீங்களும் சரி, நாங்களும் சரி, இளைஞர்களாக, சாதாரண உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆகவேதான், சாதாரணத் தொண்டர்களாகிய நாம் யோக்கியமான முறையில், நாணயமான முறையில், ஒழுக்கமான முறையில், பண்பாடு உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால் நிச்சயமாக நீங்கள் எங்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய பேரவை முன்னவரும் சரி, நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் முதல்வரவர்களும் சரி, அடிக்கடி, “இராஜஸ்தானைப் பார், மகாராஷ்டிராவைப் பார்” மிஜோராமைப் பார், இங்கே இருக்கின்ற கேரளாவைப் பார், ஆந்திராவைப் பார், கர்நாடகத்தைப் பார்” என்றெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவார்கள் நானும் பார்த்தேன். எதற்காக இதையெல்லாம் சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். எனக்கு இப்பொழுதுதான்

1990 மே 5]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

புரிகிறது. நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்
பினர்கள் மத்தியில் எவ்வளவு பாசமும், அக்கறையும், ஆர்வ
மும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரிகிறது.
நான் பார்த்தேன். இராஜஸ்தானைப் பார்த்தேன்.
இராஜஸ்தானைப் பார்க்கின்றபொழுது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்
களுக்குச் சம்பளம் எவ்வளவு தெரியுமா? 6,000 ரூபாய்.
ஆம் 6,000 ரூபாய். நான் தமாஷ்காகச் சொல்லவில்லை.
எவிடென்ஸ் வைத்திருக்கிறேன். அந்தக் கவர்ன்மென்
டுக்கு எழுதி, அந்த கவர்ன்மென்டிலேயிருந்து எவிடென்ஸ்
வாங்கியிருக்கிறேன். இங்கேயும் இதற்குப் பர்டிகுலர்ஸ் வாங்கி
இருக்கிறேன். அங்கே பார்த்தால், சட்டமன்ற உறுப்பின
ராகப் போனவுடனேயே தளவாடச் சாமான்கள் வாங்கு
வதற்கு 20,000 ரூபாய் ரொக்கம். பேராசிரியர் சொல்
கிறார், பேராசை என்கிறார் இது நியாயம்தானா? 20,000
ரொக்கம். Cash—no loan—Cash. சட்டமன்ற உறுப்
பினராகப் போனவுடன் 20,000 ரூபாய் ரொக்கம் அள்ளிக்
கையிலே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். எங்கே? இராஜஸ்தானிலே
இராஜஸ்தானைப் பார்க்கச் சொன்னவர்கள் கலைஞர் அவர்
கள். பார்த்தேன் நான், அந்த இராஜஸ்தானிலே.

அதுமட்டுமல்ல; வீடு வந்து பங்களா—இங்கே இருக்கிறதே
ஒரு ரூம் கொடுத்து இருக்கிறார்களை டஞ்சன் மாதிரி. அந்தப்
பங்களாவைப் பார்த்தால் அதிலே லெட்ரின்தான் நம்
முடைய ரூம். பேரவை முன்னவர் அவர்களுடைய கவனத்
திற்குச் சொல்கிறேன். அந்த இராஜஸ்தானிலே கொடுக்
கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய பங்களா இருக்கிறதே,
அந்த பங்களாவிலுடைய லெட்ரின்தான் இந்த சட்ட மன்ற
உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ரூம்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல்வேறு வசதிகள்
அங்கே இருக்கின்றன. எக்கச்சக்கமான வசதிகள் அங்கே
இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு) ஆம். ஒன்று. சம்பளத்தைக்
கூட்டுங்கள்; அல்லது இராஜஸ்தானுக்கு அனுப்பி விடுங்கள்
எங்களை. அங்கே போய் நின்று கொள்கிறோம்.

அதேபோல இராஜஸ்தானிலே ரூ. 3,600 ப்ளஸ் 1,000;
ஒரு பி. ஏ. கொடுக்கிறார்கள், அதற்கு 1,000 ரூபாய் சம்
பளம்.; இப்படி 4,600, 5,600 ரூபாய். டைப்ரைட்டர்
கொடுக்கிறார்கள்; அதுமட்டுமல்ல, ஸ்டாம்புக்கு 1,000
ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்; அதுமட்டுமல்ல 20,000 ரூபாய்
இரயில்வே கட்டணமாகக் கொடுக்கிறார்கள். நீங்கள்
கொடுப்பது 5,600 ரூபாய். அதிலும் பாதி 6 மாதங்களுக்கு,
மீதி 6 மாதங்களுக்கு. நாங்கள் டெல்லிக்குப் போகிற
பொழுது மகாராஷ்டிராவிலே போய் இறங்கிக் கொள்ள
வேண்டும்.

196

மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—
விவரதும், வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1990 மே 5]

10-55 மணி.

அவ்வளவுதான் வரும். அதற்கு மேல் வராது. ஏனென்றால் எனக்கு 4 குழந்தைகள். இந்த நான்கு குழந்தைகளோடு நானும் என் மனைவியும் மொத்தம் 6 பேர் போக வேண்டும். 6 பேர் போவதற்கு, டெல்லி போய் விட்டுத் திரும்ப வருவதற்குத்தான் சரியாக இருக்கும். அதற்குக்கூடப் போதாது இந்த 5,600 ரூபாய். இந்தியா பூராவும் சுற்றிப் பார்க்க என்று கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் டெல்லிக்குப் போய் விட்டு வரவே ரெயில் செலவிற்குப் போதாது. ஆகவே, 6 மாதத்திற்கு என்று கொடுப்பதை, இந்தத் தொகையை தயவுசெய்து நீங்கள் பரிசீலனை பண்ண வேண்டும். சுண்ணை மூடிக்கொண்டு இதை பேராசை என்று தயவுசெய்து நீங்கள் சொல்லக் கூடாது. ஆனால் 20,000 ரூபாய் ரெயில்வே ஃபேர் அங்கே கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் மட்டும் இல்லை. மத்திய பிரதேசத்தில் 12,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஹரியாணாவில் 12,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்.

அடுத்து சம்பளத்தைச் சொல்கிறேன். மகாராஷ்டிராவில் மொத்தம் ஆறாயிரத்து சொச்சம் ரூபாய். ஒரு பியூன் கொடுக்கிறார்கள். டைப்ரைட்டர் கொடுக்கிறார்கள், ஒரு பி. ஏ. கொடுக்கிறார்கள். வீடு, பங்களா கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஸ்டாம்பிற்கு கொடுக்கிறார்கள்.

அதைப்போல மத்திய பிரதேசத்தில் 3,550 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பிற்கு 800 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்போல தொலைபேசிக் கட்டணம் 1,500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ரெயில்வே ஃபேர் 12,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்.

அரியானாவில் 3,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். பஞ்சாபிலே 2,500 ரூபாய். கர்நாடகாவிலே 3,000 ரூபாய். நம்முடைய பக்கத்து மாநிலமான கேரளாவில் 2,450 ரூபாய். ஆந்திர பிரதேசத்தில் 2,750 ரூபாய். தமிழ்நாட்டிலே தான் மிக மிகக்குறைவாக 1,750 ரூபாய். இதிலே நாங்கள் என்ன பண்ண முடியும்? பேராசிரியர் சொல்கிறார்— பேராசை என்று சொல்கிறார். நான் ஒரு விவரத்தைச் சொல்கிறேன். . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதாசன்):
கோகிற போக்கைப் பார்த்தால் எல்லா Mike-களையும்
பிடுங்கி கிங், சிங்காரத்தின் முன்னால் வைத்து விடுவீர்கள்
போல இருக்கிறதே. (கிரிப்பு.)

1990 மே 5]

திரு. ஆர். சிங்காரம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதியில் எப்படி செயல்படுகிறார் என்றால்—என்ன எழுத்துக் கொண்டால் நான் எப்படி செயல்படுகிறேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இதைப் போலத்தான் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் செயல்படுகிறார்கள். அதிலே ஒன்றுமே ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி அந்த மதம், இந்த மதம் என்றெல்லாம் வித்தியாசம் கிடையாது. எல்லோரும் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார்கள். சின்கியராக, ஹார்ட் ஓர்க் பண்ணுகிறார்கள். அந்த நிலையை இப்போது சட்டமன்ற விடுதலில் நான் பார்க்கிறேன்** யோக்கியமான 'யங்ஸ்டர்ஸ்' அந்த அளவிற்கு நிறைந்து இருக்கிறோம். யோக்கியமான, நாணயமான, ஒழுக்கமான, பண்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைந்து இருக்கிறோம். நாங்கள் சிறப்பாக செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், நான் என்னுடைய செலவைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இல்லையென்று மறுத்துக் கொள்ளுங்கள். (குறுக்கீடு) நான் ஆணைகள், பெண்கள் எல்லோருக்கும் சேர்த்து தான் சொல்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் தம்பி சிங்காரம் அவர்கள் பேசுகிறபோது ** என்று சொல்கிறார். அது நல்லதல்ல. அது அவைக்குறிப்பிலே இருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், அவ்வளவு பெருந்தன்மையானவர்கள் அன்றைக்கு இருந்தார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் :

**

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): அம்மையார் அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, திரு. சிங்காரம் அவர்கள் பேசியதில் அந்தப் பகுதி மட்டும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: தலைவர் அவர்களே, எனவே, 100 பெட்டிஷன் வருகிறது. குறைவாக வைத்துக் கொண்டால் 50, 100, 150, 200 என்று வருகிறது. டீர் போனால் ஆயிரம் பெட்டிஷன்கள், 2,000 பெட்டிஷன்கள், 3,000 பெட்டிஷன்கள் வருகின்றன. இந்த பெட்டிஷன்களை எல்லாம் வாங்கி நாங்கள் என்ன அவித்தா சாப்பிடுவது? நாங்கள் அவற்றை வாங்கி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பேராசிரியருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன் பெட்டிஷனை... இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1990 மே 5]

களைக் கேட்கிறேன். என் பெட்டிஷன் வராத மினிஸ்டர்கள் யார் இருக்கிறார்கள். சொல்லுங்கள் பார்ப்போம். ஒவ்வொரு வருக்கும் 2100 தபால், 3000 தபால், 4000 தபால் அனுப்பி இருக்கிறேன். அதே மாதிரி எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களும் அனுப்பி இருக்கிறோம். எல்லோருக்கும், பேராசிரியருக்கும் அனுப்பி இருக்கிறேன். சின்ன சின்ன விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, மாண்புமிகு அமைச்சர் தான். ஏனென்றால் அந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது எனக்கு ஆகவே, அனுப்பியிருக்கிறேன் நம்பர் போட்டு செய்திருக்கிறேன். எனக்கு வந்த தபால்கள் இதுவரையில்—டீர் அல்லாமல்—அன்றாடம் வருகிற தபால் 100. தபால் என்று ஆவரேஜாக பார்த்தாலும் 17,000 தபால்கள் இதுவரையில் வந்திருக்கின்றன. நான் நம்பர் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கும் எவிடன்ஸ் வைத்துக்கொடுக்கிறேன். அந்தத் தபால்களை, 100 பெட்டிஷன்களை டைப் பண்ண வேண்டும். அதனுடைய காப்பியை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட பார்ட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதற்கு ஸ்டாம்பு எவ்வளவு வேண்டும்? குறைவாக எடுத்துக் கொண்டாலும் 50 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அடுத்து டைப் பண்ண வேண்டும். யார் டைப் பண்ணுகிறார்கள். அதற்கு செலவு எவ்வளவு—50 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் தயவுசெய்து கவனித்துக் கேட்க வேண்டும். அதிலே ஒரு 50 ரூபாய், இதிலே ஒரு 50 ரூபாய்—மொத்தம் 100 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எங்களை பார்க்க வருகிற பொது மக்களுக்கு எங்களால் முடிந்த அளவிற்கு உதவியை நாங்கள் பண்ண வேண்டும். தஞ்சாவூருக்குப் போக வேண்டும். பட்டுக்கோட்டைக்குப் போக வேண்டும். மெட்ராசுக்குப் போக வேண்டும். மெட்ராசுக்கு தேடி வருகிறவர்களை அழைத்துக் கொண்டு டாக்சியில் போய் பார்க்க வேண்டும். டாக்சி அவர்களா எடுக்க முடியும்? எடுக்க முடியாது. நாங்கள் தான் எடுக்க வேண்டும். நாங்கள் அவ்வளவு ஹீரானஸ்ட் மென், எனவே, நாங்கள் அவர்களை எடுக்க விட மாட்டோம். யோக்கியமாக நாங்கள் செயல்படுவதால் எங்களுக்கு டாக்சி எடுக்க வேண்டும். ஆட்டோ எடுக்க வேண்டும். அதற்கான செலவுகளைப் பண்ண வேண்டும். நாங்கள் தானே பண்ண முடியும். அவர்கள் பண்ண முடியாது. ஆகவே, அந்த வகையில் பார்த்தால், மிகக் குறைவாக ஒரு நாளைக்கு 50 ரூபாய் வரலாம். 100 ரூபாய் வரலாம். 200 ரூபாய் வரலாம். 1000 ரூபாய் வரலாம். 2000 ரூபாய் வரலாம். ஆனால் ஆவரேஜாகப் பார்த்தால் 200 ரூபாய். அப்படி செலவு வந்து விடும்.

டெலிபோன் ஒரு நாளைக்கு பேராலுரணிக்கு மெட்ராசி விருந்து கால் போட்டால் 50 ரூபாய்; திருநெல்வேலிக்குப்

1990 மே 5]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

போட்டால் 70 ரூபாய்; கன்னியாகுமரிக்குப் போட்டால் 80 ரூபாய்.

11-00 மணி

அதே மாதிரி அங்கேயிருந்து வருகிற டெலிபோன் சார்ஜஸ் வேறு இருக்கிறது. ஒரு டிரங்கால், 3 டிரங்கால், 4 டிரங்கால், 7 டிரங்கால், 10 டிரங்கால் போடுகிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் போடுவதைச் சொல்கிறேன். அந்த அளவிற்குப் பார்க்கப் போனால், ஒரு நாளைக்கு ஆவரேஜாக 100 ரூபாய் வரும். ஆகவே இந்தச் செலவைப் பார்க்கும்போது மொத்தமாக ஒரு நாளைக்கு 400 ரூபாய். நான் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த செலவுகளை எல்லாம் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? இல்லை, இல்லை என்று சொல்ல போகிறீர்களா? இதை எப்படி நீங்கள் சொல்லப் போகிறீர்கள். 400 ரூபாய் ஒரு நாளைக்கு, ஆகவே ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு 12 ஆயிரம் ரூபாய். ஒரு நாளைக்கு 400 ரூபாய் செலவு எங்களுக்கு மிகக் குறைவாக, மிகக் கேவலமாகப் பார்த்தால் கூட 400 ரூபாய் செலவு, ஆகவே மாதத்திற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் வருகிறது. 12 ஆயிரம் ரூபாயை நாங்கள் உங்களிடம் கேட்சலிஸ்லை. நாங்கள் 12 ஆயிரம் கேட்டால், நீங்கள், மந்திரியே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். (சிரிப்பு) இப்போதே பேராசை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். 12 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டால், அவ்வளவு வேண்டாம், அவ்வளவு பேராசை வேண்டாம், உங்களுடைய கஷ்டத்தை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்றால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாகச் சம்பளத்தைக் கொடுத்தால், பொதுமக்கள் ஏதாவது நினைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? என்னைப் பற்றி என் தொகுதியிலே உள்ள பொது மக்களுக்குத் தெரியும். சிங்காரம் எப்படிப்பட்ட ஆள் என்று தெரியும். அதே மாதிரி ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பற்றியும் அந்தத் தொகுதி மக்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே நீங்கள் தைரியமாக அறிவிக்கலாம். அந்தக் கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம். எத்தனை பேர்கள் சார் நாங்கள் இருக்கிறோம். 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம், லட்சமா, 234 பேர்கள் தான் சார் இருக்கிறோம் நாங்கள், 234 பேர்களுக்கு கொடுத்தால் என்ன சார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இந்த மக்களுக்குச் செலவு இல்லாமல், கஷ்டம் இல்லாமல், நஷ்டம் இல்லாமல், சிரமம் இல்லாமல், அவர்களுக்குக் காரியம் பண்ணுகிறோம். அதனாலே அந்த மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். பாவம் சிங்காரம், அவருக்கு உதவி பண்ணுவோமா, செய்வோமா என்று நினைக்கிறார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. எல்லாவிதமான செலவுகளையும் நாங்கள் தான் பண்ணியாக வேண்டும். சின்சியராக ஓர்க் பண்ண வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. தீட்சிதர்

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1990 மே 5]

அவர்களுக்குத் தெரியும் என்ன நடந்து கொண்டு இருக்கிறது என்னுடைய அறையிலே என்பதைக் கேளுங்கள். நைட் 2 மணிக்குத் தான் படுக்கிறேன். எல்லா எம்.எல்.ஏக்களும் அப்படித் தான். நாங்கள் எங்கே போகிறோம், வேறு எங்கேயும் போக வில்லை. ரூமிலே உட்கார்ந்து மனுவிற்கு பதில் எழுது, டைப் அடித்து, விவாதம் பண்ண, உங்களுக்குத் தபால் மூலமாக அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி எல்லா ஆபீசுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வேலையைத் தான் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே தயவுசெய்து பேராசிரியர் அவர்கள், எண்ணத்தை மறு பரிசீலனை செய்து, மாற்றிக் கொண்டு, செய்ய வேண்டும். பேராசிரியர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதை தயவுசெய்து நீங்கள் கேளுங்கள். 400 ரூபாய் செலவு என்று சொல்கிறோம். அதை இல்லை என்று நீங்கள் மறுங்கள். நீங்கள் மறுத்துவிடுங்கள் பார்ப்போம். எப்படி நீங்கள் சொல்ல முடியும். சொல்ல முடியாது. மிகக் கேவலமாக எங்களை விட அதிகமாக ஆயிரம், 2 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் செலவு செய்து 400 ரூபாய். மிகக் குறைவாக 400 ரூபாய் செலவு. ஆகவே தான் 12 ஆயிரம் ரூபாய் வருகிறபோது, அட்லீஸ்ட் 5 ஆயிரம் ரூபாயையாவது நீங்கள் வழங்கினால்தான் நாங்கள் கொஞ்சம் சமாளிக்கலாம். இல்லை என்றால் முடியாது. இதிலே ஸ்டாம்ப் இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் வரும் மாதத் தற்கு, எங்களுக்கு ஸ்டாம்ப், டெலிபோன் சார்ஜ் மிகக் கேவலமாகப் பார்த்தால் கூட இரண்டு ஆயிரம் வருகிறது. ரயில்வே கூப்பன் மிகக் கம்மியாக 5,600 ரூபாய் இருக்கிறது. ஆகவே கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அவசியம் நீங்கள் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோரிக்கைகள், (குறுக்கீடு). எங்களுக்கு விலைவாசி ஏறிவிட்டது. இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன், பேராசிரியர் அவர்களுக்கு, ராஜஸ்தானை நீங்கள் சொல்லலாம் வேறு மாதிரி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். கிடையாது. இந்தியாவிலேயே காஸ்ட் ஆப் லிவிங் அதிகமாக உள்ள சிட்டி மெட்ராஸ் சிட்டிதான். இந்தியாவிலே, அலம்ச்ச குடைய கணிப்புப்படி, இந்தியாவிலே காஸ்ட் ஆப் லீவிங் அதிகம் உள்ளது. தமிழ்நாடு தான். அதுமட்டுமல்ல. தனி நபர் வருமானம் மிகவும் குறைவாக உள்ள ஸ்டேட், இதுதான். ஆகவே இந்தியாவிலே சொல்கிறேன் நான். ஆக மிகக் குறைவாக வருமானம் உள்ளது ராஜஸ்தான். அதே நேரத்தில் இங்கே காஸ்ட் ஆப் லிவிங் அதிகமாக மிகக் கூடுதலாக இருக்கிறது. காஸ்ட் ஆப் லிவிங் குறைவாக இருக்கிற அங்கே கொடுக்கிற சம்பளத்தைப் பாருங்கள். எனவே அதையும் கம்ப்பேர் செய்து, தயவு செய்து மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு உள்ள எல்லா வேலைகளையும் செய்வதற்கு, நாங்கள் வசதியாக, நேர்மையாக, தூய்மையாக பணியாற்றுவதற்கு, தொடர்ந்து, நாங்கள் செவ்வனே பணிகளைச் செய்வதற்கு,

1990 மே 5]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

மாதத்திற்கு குறைந்தது 6 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது விலைவாசி ஏறிவிட்டது. ரயில்வே ஃபேர் ஏறி விட்டது. மற்ற எல்லாம் ஏறி விட்டது. ஒன்றும் பாக்கியில்லை. ஆகவே இப்போது பார்த்தேன், இப்போது விலை எல்லாம் ஏறிவிட்டது. அதனால்தான் வெட்டுத் தீர்மானத்தில் இருக்கும் 5 ஆயிரம் ரூபாயை 6 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஆக்கினேன். இப்போது தான் போன் பண்ணிக் கேட்டேன். அதுதான் 5 ஆயிரம் ரூபாயை 6 ஆயிரம் என்று ஆக்கியதற்குக் காரணம்.

அடுத்து எங்களுக்கு பர்சனல் அசிஸ்டன்ட் ஒருவர் கொடுங்கள். எங்களுக்கு பி.ஏ. கொடுங்கள். 25 ஆயிரம் மக்கள் நலப் பணியாளர்களைப் போடுகிறீர்களா இல்லையா, 25 ஆயிரம் போடுகிறபோது, ஒரு 235 பேர்களுக்கு, எங்களுக்கு கொடுங்களேன். எங்கள் இஷ்டப்படி நாங்கள் போட்டுக் கொள்கிறோம், நாங்கள் லேடிஸைப் போட்டுக் கொள்கிறோமா, அல்லது ஜென்ட்ஸ் போட்டுக் கொள்கிறோமா, அதை நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம், தீட்சிதர் வேண்டுமானால் லேடிஸைப் போட்டுக் கொள்வார். நாங்கள் வேறு யாரையாவது போட்டுக் கொள்கிறோம். (குறுக்கீடுகள்). இதிலே ஒன்றும் தப்பில்லை. தப்பாகச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடுகள்.)

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இவ்வளவு சொன்னார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் லேடி டைப்பிஸ்ட் என்று சொல்லி, கிண்டல் தொனிக்கக் கூடிய அளவிற்கு சொல்வது சரியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): அம்மையார் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். அதிலே எந்தக் கிண்டலும் இல்லை.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: ஆகவே பர்சனல் அசிஸ்டன்ட்-கம் டைபிஸ்டும், ஒரு டைப்ரைட்டரும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ.ரா. வரதராசன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர், Lady Typist என்று ஐயா திரு. தீட்சிதருக்குத் தான் சொன்னார். அதிலே அவருக்கே ஆட்சேபனை இல்லை. எனவே இதிலே எந்தக் கிண்டலும் இல்லை. திரு. சிங்காரம் அவர்கள் சுருக்கமாக முடிக்க வேண்டும்.

[1990 மே 5]

11-05 மணி

திரு. என். கணபதி: லேடி பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் என்று சொல்கின்ற போது பெண்கள் மிகப் பொறுப்புணர்வோடு வேலை செய்கின்றார்கள் என்ற அர்த்தத்தோடுதான் சிங்காரம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களேயொழிய, பெண்களைப் பெருமை படுத்தியிருக்கிறார். சிறுமைப்படுத்தவில்லை. கிண்டல் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்: குறுக்கீடுகள் அதிகமாக வேண்டாம் நேரமில்லை. திரு. சிங்காரம் அவர்கள் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: ஆகவேதான் லேடி டைப்பிஸ்டுகளை அவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் போல ஸ்டாம்பிற்கு ரூ. 2,000 வழங்க வேண்டும். தொலைப் பேசிக் கட்டணமாக ரூ. 2,000 வழங்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு 'சிட்டிங் ஃபீஸ்' ரூ. 100 கொடுக்கிறார்கள். அதை ரூ. 250-ஆக உயர்த்தித் தர வேண்டும். காரணம், ஊரிலிருந்து இங்கே நம்மைத் தேடி வந்து விடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு எப்படியும் 25 பேர் ஆபீசுக்கு வருகிறார்கள், ரூமிற்கு வருகிறார்கள். அவர்களை தங்க வைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும். மற்றவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கிற ரூ. 100 எங்களுடைய இரண்டு வேளை சாப்பாட்டிற்குத் தான் வரும். ஆகவே வருகிறவர்களுக்கு யார் என்ன பண்ண முடியும்? ஆக இதுபோன்ற சில்லறைச் செலவுகள் பண்ணுவதற்காக எங்களுக்கு 'சிட்டிங் ஃபீஸ்' ரூ. 250 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரயில்வே பயணத் தொகை ரூ.5,000 என்றிருப்பதை ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஓவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் தலைமையிடத்தில் ஒரு வீடு, ஸ்டேட் ஹவுசிங் போர்டில் தாசில்தார் க்வார்டர்ஸ், ஆர்.டி.ஐ. குவார்டர்ஸ் என்பதைப் போல தலைமையிடத்தில் ஒரு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வீட்டில் நாங்கள், எம்.எல்.ஏக்கள் இருப்போம். அடுத்து எம்.எல்.ஏ. யார் வந்தாலும் அதை எடுத்துக் கொள்வார்கள். 'ரெசிடென்ஸ்-கம்-ஆபீஸ்' என்று வைத்தால் ப்ராப்ளமே இல்லை. அது ரொம்ப சவுகர்யமான காரியம். அதுமாதிரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 5]

(திரு. ஆர். சிங்காரம்)

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதிப் பயணத்திற்கு கார், அல்லது ஜீப், வாங்குவதற்கு வட்டியில்லாக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் வழங்க வேண்டும். ஆனால் யூனியனில் ஜீப் இருக்கிறது. நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்கிறீர்கள். 50 லிட்டர் தான் பெட்ரோல் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஜீப்பை நாங்கள் கேட்டால், அது அங்கே போய் விட்டது. இங்கே போய்விட்டது. அதில் அவர் போய் விட்டார். இதில் இவர் போய்விட்டார். அந்த வெல்பேர் ஆபீசர் போய்விட்டார். அந்த மினிஸ்டர் ப்ரோகிராமிற்குப் போய்விட்டது என்று சொல்லப்பட்டு, எங்களுக்கு, எம்.எல்.ஏக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே நான் அந்த திட்டத்தையே நீங்கள் கேன்சல் செய்து விடுங்கள் என்று சொல்கிறேன். 50 லிட்டரை 100 லிட்டராக ஆக்குங்கள். அந்த 100 லிட்டர் பெட்ரோலுக்கு என்ன தொகை வருகிறதோ, அதை எங்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள். நாங்கள் டாக்சி வைத்துக் கொள்கிறோம். நாங்கள் அவர்களிடம் போய் நிற்கவும் வேண்டாம். நாங்கள் யூனியன் ஆபீசில் போய் இடம் கேட்டோம். முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் முயற்சி பண்ணி; உத்தரவு போட்ட நேரத்திலே, அவரை மாற்றியாகி விட்டது. ஆனால் இப்போது அந்த உத்தரவு போடப்படவில்லை. அவர் முன்பே ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் இனிமேல் எங்களுக்கு அது வேண்டாம். ஏனென்றால் இன்னும் 6 மாத காலம் தானே. அப்புறம் நாங்கள் தானே ராஜா/ (சிரிப்பு) வேறு என்ன தேர்தல் நடக்கவா போகிறது? ஆகவே தயவு செய்து அந்த ஒன்றியத்திலே கொடுக்கப்படுகின்ற ஜீப்பை நீங்கள் எங்களுக்குத் தர வேண்டாம். அந்த 50 லிட்டர் பெட்ரோலை 100 லிட்டராக ஆக்கி அதற்கான தொகையை எங்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இறந்தால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ரூ. 50,000 வழங்கினார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கருணை உள்ளத்தோடு அறிவித்தார்கள் இந்தியாவிலேயே எங்கும் இல்லை. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் அது நிகழ்ந்தது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார். அந்த முதல்வரை நீங்கள் அடிக்கடி யோசனைக் கேட்டுக் கொண்டால், கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. தமாஷாகத் தான் சொல்கிறேன். ஆகவே அந்த அளவிற்கு அதை எப்படி செய்யலாம் என்றால் தொகையைக்கூட கவர்ன்மெண்டிலிருந்து தர வேண்டாம். எங்களிடமிருந்து இன்சூரன்ஸ் பாலிசி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எங்களிடமிருந்து மாதாமாதம் ரூ. 25 வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். முன்னாள் எம்.எல்.ஏ., சிட்டிங் எம்.எல்.ஏ. எல்லோரிடமிருந்தும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். வாங்கி அந்தத் தொகையை ரூ. 2 இலட்சமாக உயர்த்துங்கள்.

(திரு. ஆர். சிங்காரம்)

[1990 மே, 5]

எட்டியப்பன் குடும்பத்திற்கு ரூ. 50,000 கொடுத்தார்கள். அது போதவில்லை. சாதாரண குடும்பம் தான். நாம் பேசுவதால் அவருக்கு கிடைத்த வாய்ப்பு. ஆகவே நீங்கள் எம்.எல்.ஏக்கள் எல்லாம் ஏதோ வசதியான ஆட்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். அந்த எண்ணத்தை தயவுசெய்து மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள வட்டி இல்லாக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் வழங்க வேண்டும். அதில் என்ன சார் உங்களுக்கு நஷ்டம்? வட்டியில்லாக் கடன், ரூ. 2 இலட்சம் கொடுங்கள். ஒரு வீடு ஊரிலே கட்டிக் கொள்ளுங்கள். அதே மாதிரி அமைச்சருக்கு ஹெட்குவார்ட்சில் கொடுங்கள். மெட்ராசிலே இப்போது *** குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளை நிலைமை மாறினால், சொந்த வீடு ஒன்று வேண்டுமல்லவா? *** சொந்த வீட்டை நான் சொல்கிறேன். வீடு அங்கேயிருக்கிறது. அதனால் இங்கே ஒரு வீடு வைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (சிரிப்பு) சென்னையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடு வழங்க வேண்டும். அல்லது பிளாட் வழங்க வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன் :
திரு. சிங்காரம் அவர்கள் பேசியதிலே *** என்கிற குறிப்பு அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள்** அரசாங்க வீட்டில், எங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட வீட்டிலேதான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதை *** என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன் :
*** எல்லாமே நீக்கப்படுகிறது. அதிகாரப் பூர்வமான அரசு வீட்டிலே அவர்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். முடித்துக் கொள்ளலாம். திரு. சிங்காரம் அவர்கள்.

*** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1990 மே, 5]

திரு. ஆர். சிங்காரம்: என்னுடைய ஆர்வக் கோளாறினால் உங்களுக்கு வாய்ப்பு வரவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேனே தவிர, நான் உங்களைக் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. உங்களையும் சேர்த்துத்தான் நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன்.

மணி 11-00

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எல்லா உறுப்பினர்களுடைய கைத்தட்டலோடு பேசினார். ஆனால் எங்களைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. (சிரிப்பு)

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே நேரத்தில் நாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறோம். இங்கே சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறோம். அந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களுடைய 'பேட்' என்ன? சென்ற வருஷம் 'ரெவினியூ மினிஸ்டர்' ரிப்ளை கொடுத்திருக்கிறார், ஒரு நான்கு, ஐந்து கேஸ்களுக்கு, இந்த வருஷம், நம்முடைய பி.டபிள்யூ.டி. மினிஸ்டர் ஒரு புனிதமான நல்ல காரியத்தை பண்ணினார். மரியாதை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல. அதைக் கோர்வையாக தயார் செய்து 'செட்டப்' செய்து அதற்கான ஏற்பாடு செய்து, ரிப்ளை வரும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், ரிப்ளை பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைப் போல அமைச்சர் அவர்களும் எல்லா வெட்டுத் தீர்மானங்களுக்கும் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) முடித்துக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ. வே. பாலசுப்பிரமணியன். திரு. சிங்காரம் அமரலாம். அவருடைய நேரத்தை விட்டுத் தருவதாக இருந்தால் இவரைத் தொடரச் சொல்லலாம் (குறுக்கீடு).

[1990 மே 5]

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒற்றுமையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் சொல்கிறேன் (சிரிப்பு) சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடையே இன்று ஜாதியும் இல்லை. மதமும் இல்லை. கட்சியும் இல்லை. இது எங்களுடைய மானியக் கோரிக்கை, எங்களுடைய கஷ்டங்களை, நஷ்டங்களை போக்குவதற்காக நாங்கள் இந்த அவையிலே சில கோரிக்கைகளை வைக்கிறோம். அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றினால்தான் நாங்கள் நிம்மதியாக செயல்பட்டு, உங்களையும்.....

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு போவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த உறுப்பினரைப் பேச அழைக்கிறீர்கள், அவர் மறுத்தால், அடுத்து பட்டியலில் உள்ள பெயரைத் தான் நீங்கள் அழைக்க வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்த அதே உறுப்பினரை பேசச் செய்வது மரபாகாது என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): அடுத்துப் பேச உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்ட திரு. பாலசுப்பிரமணியன், அவருடைய நேரத்திலே சற்று அவருக்கு ஒதுக்கித் தருவதாக சொன்னார். அந்த அடிப்படையிலே அவர் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். தொடர்ந்து திரு. சிங்காரம் அவர்கள்.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: அடுத்து நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரே கட்சியில் உள்ளவர்கள்தான் தங்களுடைய நேரத்தைத் தங்களுடைய கட்சியிலுள்ள மற்றொரு உறுப்பினருக்கு வழங்கலாமே தவிர வெவ்வேறு கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அந்தக் கட்சியினுடைய கொறடாவினுடைய கருத்தை அறிந்துதான் வழங்க முடியும். என்வே, வழங்கப்பட்டது வழங்கப்பட்டதாக இருக்கட்டும், இனி தொடர்ந்து வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்): அவை முன்னவருடைய இந்தக் கருத்தோடு, அடுத்து திரு. அ. வ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

1990 மே, 5]

திரு. அ. வே. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநில சட்டமன்ற மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், எங்களுடைய இதயத்திலே கொலுவீற்றிருக்கின்ற தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் நடைபெறுகின்ற சட்டமன்றத் தேர்தலானாலும், நாடாளுமன்றத் தேர்தலானாலும், ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலானாலும் வாக்குச் சாவடி அமைக்கும்பொழுது பொது வாக்குச் சாவடி அமைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். காரணம் பெண்களும், ஆண்களும் ஒரே வரிசையில் நின்று வாக்களித்துச் செல்லும்போது அங்கே தேவைப்படாத, வேண்டத்தகாத சில நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்வதுண்டு. சமூக விரோத சக்திகளும் இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாக்கெடுப்பைக் கெடுக்கின்ற எண்ணத்தில் கலவரம் ஏற்படுத்துவதும் உண்டு. சட்டம்ஒழுங்கைக் காப்பாற்றும் வகையில், வாக்காளர்கள் அனைவரும் வாக்களிக்கின்ற ஒரு நிலையினை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் ஆண் வாக்காளர்களுக்கும் பெண் வாக்காளர்களுக்கும் தனித் தனியே வாக்குச் சாவடிகள் அமைக்க வேண்டுமென வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு ஏராளமான துணைக் கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாகும். தேர்தல் நடக்கும்போது இதுபோன்ற துணைக் கிராமங்களில் வாக்குச் சாவடி அமைக்கப்படுவதில்லை. அப்படி அமைக்கப்படாத காரணத்தினால், துணைக் கிராமங்களிலிருந்து வாக்குச் சாவடி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடத் தொலைவு ஏறத்தாழ ஒரு கி.மீ. இரண்டு கி.மீ., மூன்று கி.மீ. உள்ள காரணத்தினால் வாக்காளர்கள் அங்கு சென்று வாக்களிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. அப்படியே அந்தக் கிராமத்திற்கு வாக்காளர்கள் செல்வது என்று சொன்னால், அங்கு வசதி படைத்த, அந்த நேரத்தில் போட்டியிருக்கின்ற வேட்பாளர்கள், அந்த வாக்காளர்களைத் தேர்தல் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக, முரண்பாடாக, முறைகேடாக, வாகனங்களில் ஏற்றிச் சென்று வாக்களிக்கின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதும் உண்டு. இது போன்ற நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, துணைக் கிராமங்களிலும் வாக்குச் சாவடிகள் அமைப்பதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வதற்கு நம்முடைய மாநில சட்டமன்றம் பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய திருநாவலூர் தொகுதியில் கூட தொப்பையாங்குளம் கிராமத்திலிருந்து சேந்தநாட்டிற்கு வாக்காளர்கள் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. ஓடங்குப்பம் கிராமத்திலிருந்து மட்டிகை என்கிற கிராமத்திற்கு வாக்காளர்கள் சென்று வாக்களிக்கின்ற சூழ்நிலையிருக்கிறது.

(திரு. அ.வே. பாலசுப்பிரமணியன்) [1990 மே, 5]

11-15 மணி

இதுபோன்ற நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு துணைக் கிராமங்களில் கூட வாக்குச் சாவடிகளை அமைத்து, வாக்காளர்கள் நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் வாக்கு அளிப்பதற்கு ஒரு நிலையினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பற்றி பொதுவாக பொது வாழ்க்கையில் இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகள் பற்றி இன்றைக்கு திரைப்படத் துறையினர் மிகக் கேவலமாக கீழ்த்தரமாக, பொதுமக்கள் அருவருக்கத்தக்க வகையில் படமெடுக்கிறார்கள். பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைப் மிக மோசமாகப் பார்க்கின்ற அளவிலே, இன்றைக்கு திரைப்படத் துறையினர் இட்டுக்கட்டி, இல்லாத ஒரு சூழ்நிலைகளை எல்லாம், இல்லாத ஒரு நிலைமைகளை எல்லாம் அரசியல்வாதிகள் பற்றி படம் எடுத்து இன்றைக்கு வியாபார ரீதியாகத் திரைப்படத்தை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மறைந்த மரியாதைக்குரிய என்.எஸ்.கே. அவர்களும், அறிவு உலக மேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இன்றைக்கு தமிழர்களின் நம்பிக்கைநட சத்திரமாக இருக்கின்ற நமது தானைத் தலைவர் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் திரைப்படத் துறையை மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி ஒரு சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற கேடுபாடுகளை, குற்றங்குறைகளை மிக நாகரிகமாகச் சுட்டிக் காட்டி, தமிழகத்திலே திரைப்படத் துறையில் புகுத்தி அறிவுப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி, ஒரு நல்ல விழிப்புணர்ச்சியை பாமர மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்திக் காட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் ஒரு வரையறை இல்லாமல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களை எல்லாம் தவறான முறையில், கற்பனையில் நடவரத், நடவ முடியாத ஒன்றை, மிகக் கீழ்த்தரமாகவும், கேவலமாகவும் பொதுமக்கள் அருவருக்கத்தக்க வகையில் வியாபார ரீதியாகப் படம் எடுப்பது வாடிக்கையாகி விட்டது. ஜனநாயக நாட்டில் யாரை வேண்டுமானாலும் விமர்சனம் செய்யலாம், வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. அதற்கும் ஒரு எல்லை வேண்டாமா? ஒரு அளவுகோல் வேண்டாமா தற்போதுகூட மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. உபேந்திரா அவர்கள் பால் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக் கூடிய ஆபாசப் படங்கள், ஆபாச சுவரொட்டிகள் வெளியிடுவதையும், அச்ச அடித்து ஒட்டப்படுவதையும் கண்டுபிடித்து தடை செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். எனவே இதுபோன்ற பொறுப்பு வாய்ந்த பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளை பற்றி தவறான முறையில் திரைப்படம் தயாரித்து வெளியிடுவதைத் தடை செய்வதற்கு இந்த மதிப்பு வாய்ந்த சட்டமன்றம்

1990 மே, 5) (திரு. அ. வே. பாலசுப்பிரமணியன்)

ஒருமனதான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொதுமக்கள் பிரச்சினை தொடர்பாக வெளியில் சென்று விட்டால் அவரை நாடி, தேடி வருகின்ற பொதுமக்களுக்கு முறையாக பதில் சொல்வதற்கும், அவர்கள் தருகின்ற மனுக்களைப் பெறுவதற்கும் ஓர் உதவியாளர் இருப்பது மிகுந்த அத்தியாவசியமானது ஆகும். இதனை பரிசீலனை செய்து மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்று ஓய்வு இன்றி உழைத்து வருகின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் உதவியாளர் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதேபோல் தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கும் (மணியடிக்கப் பெற்றது) மாவட்டத்தில் பல்வேறு துறைகளில் உள்ள அரசு அலுவலர்களைச் சந்திப்பதற்கும் மக்களுடைய அன்றாடச் சமுதாய வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதற்கும் வசதியாக வாகன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை சமீப காலங்களில் தொலைக்காட்சியில் சிறந்த முறையில் காட்டப்படுவது வரவேற்கத் தக்கது ஆகும். இதுபோன்ற நேரங்களில் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெறுகின்ற உறுப்பினர்கள் உருவப் படத்தைக் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொலைபேசிக் கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அது தொலைபேசிக் கட்டணமாக அமைந்து விடுகிறது என்பதில் இங்கே யாருக்கும் இரண்டுபட்ட கருத்து அல்ல. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றத்தில் பொறுப்பு வகிக்கின்ற பெருந்தலைவர்களுக்கும், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் எல்லாம் தொலைபேசிக் கட்டணத்தை அரசே ஏற்றுக் கொள்வதைப் போல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தொலைபேசிக் கட்டணத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிலிமிடேஷன் கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அது இங்கே தமிழகத்திற்கு வந்து தொகுதிகளைப் பிரித்து தொகுதிகளுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்தாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது ஆகும். அப்படி தொகுதியைப் பிரிக்கின்ற அந்த டிலிமிடேஷன் கமிட்டிக்கு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரைச் செய்து அந்த டிலிமிடேஷன் கமிட்டி தமிழகத்திற்கு வருவதற்கு, தொகுதிகளுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்தி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்

[திரு. அ. வே. பாலசுப்பிரமணியன்] [1990 மே, 5]

நன்கு செயல்படுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குகின்ற ஓய்வு ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வெளியில் எங்கு சென்றாலும் பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும். இறந்து விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்தில் இருக்கின்ற வாரிசுகளுக்கு அரசு துறையில் வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளித்து நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் இன்றைக்கு புதிய சட்டமன்ற விடுதியில் இன் டோர் கேம்ஸ் என்கிற கேரம், செஸ், டேபிள் டென்னிஸ் போன்ற விளையாட்டுக்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஓய்வாக இருக்கின்ற நேரத்தில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பை புதிய சட்ட மன்ற விடுதியில் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-20 மணி.

இன்றைக்கு சட்டமன்றப் பேரவையின் செயலகத்தில் இருக்கின்ற நூலகத்தில் புதிய புத்தகங்கள் இல்லை, புதிய தமிழ்ப் புத்தகங்கள் இல்லை. மேலும் அங்கே உட்கார்ந்து படிப்பதற்குப் போதிய இட வசதி இல்லை. அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த உங்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமை கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்):
அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. நார்முகமது, சரியாக 15 மணித் துளிகள் மட்டும்.

திரு. செ. நார்முகமது: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கோரிக்கையிலே முதலாவதாக சட்ட மன்றம் என்றும் இரண்டாவதாக தேர்தல்கள் என்றும் போட்டிருந்தாலும் கூட நாமெல்லாம் தேர்தல்கள் மூலமாகத்தான் சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் முதன்முதலாக நான் தேர்தல்கள் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தேர்தல் செலவு என்பது யாராலும் என்னிப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு மிகக் கடுமையான செலவாக மாறி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட செலவுகள் மிகப்

1990 மே. 5]

[திரு. செ. நார்முகமது]

பெரும்பான்மையாக கடைசி நாளில் வாக்காளர்களைக் கார்களில் ஏற்றிக் கொண்டு வாக்குச் சாவடிக்குச் செல்வதிலேயே ஏற்படுகிறது. கேரளாவில் நாம் பார்த்தால் அங்கெல்லாம் கடைசி நாளில் வாகனங்களை பயன்படுத்தி வாக்காளர்களை அழைத்துச் செல்வது என்பது அறவே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே கூட சட்டம், விதி என்பது இருந்தாலும் அதாவது அவ்வாறு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்று இருந்தாலும் கூட இங்கே வாக்காளர்களைக் கார்களில் அழைத்துச் செல்லுகிற பழக்கம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற மிகக் குமையான செலவைத் தவிர்க்கிற வகையில் இங்கேயும் வர்க்காளர்களை வாக்குச் சாவடிகளுக்கு கார்களில் அழைத்துச் செல்லக்கூடாது என்பதை கறாராக அமல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக வாக்குச் சாவடிகளை மிக அருகாமையில் வைக்க வேண்டும். நீண்ட நெடுந் தொலைவில் உள்ள வாக்கு சாவடிகளை அருகாமையில் உள்ள இடத்திற்கு மாற்றினால் கார்களைப் பயன்படுத்துகிற தேவைகூட நமக்கு இருக்காது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

1967-ல் தான் கடைசியாகத் தொகுதிகள் திருத்தி அமைக்கப் பட்டன என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலேயிருந்து பல ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. இன்றைக்கெல்லாம் 2 இலட்சம், 2½ இலட்சம், 3 இலட்சம், 3½ இலட்சம் வாக்காளர்களைக் கொண்ட மிகப் பெரிய தொகுதிகள் ஏராளமாக வந்துவிட்டன. வில்லிவாக்கம் பேரன்ற தொகுதிகளில் ஒரு பகுதியில் இருந்து அடுத்த பகுதிக்குச் சென்று வாக்காளர்களைச் சந்திப்பதற்குக் கூட 5 ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகின்றன. இந்த அளவுக்கு தொகுதி மக்களுக்கும் தொகுதியினுடைய உறுப்பினருக்கும் இடையில் இடைவெளி ஏற்படுகிற அளவுக்கு மிகப்பெரிய தொகுதிகளாக அவை இருக்கின்ற காரணத்தால். ஒரு இலட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கின்ற தொகுதிகளாக இருக்கின்ற வகையில் தொகுதிகளைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு உடனடியாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ரிசர்வ் தொகுதிகள் என்பவை கட்டாயமாகத் தேவை. ஆனால் ரிசர்வ் தொகுதிகள் என்ற அடிப்படையில் ஒரு சில தொகுதிகள் மட்டுமே நிரந்தரமாக ரிசர்வ் தொகுதிகளாக இருக்கின்றன. எனவே ரிசர்வ் தொகுதி என்பதை ரொட்டேஷன் அடிப்படையில், அதாவது சுழற்சி அடிப்படையில் பல்வேறு தொகுதிகளுக்கும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கிற வகையில் அமைக்கவேண்டும். அதுதான் முறையாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சட்டமன்றத்திற்கு வருகிறேன். முதன் முதலாக ஊழியர்களின் ஒருசில பிரச்சினைகளை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்

திரு. செ. நாரமுகமது

[1990 மே, 5]

சட்டமன்றம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி ஆகியவற்றில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஊழியர்கள் எல்லாம் 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் என்று தற்காலிக ஊழியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். நாம் தான் தற்காலிகமாக பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம் மத்தியிலே பணிபுரியக்கூடிய அந்த ஊழியர்களையும் கூட நாம் நிரந்தரப்படுத்தாமல் தற்காலிகமாகவே வைத்துக்கொள்வது என்பது நியாயமாக இருக்குமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி பணி செய்யக்கூடிய ஊழியர்களை எல்லாம் கட்டாயமாக நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிற 20 காலியிடங்களுக்குக்கூட அவர்களை நிரந்தரப்படுத்தாமல், வெளியே இருந்து, அதாவது எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ் மூலமாக புதிய நியமனம் செய்ய முயற்சிகள் நடைபெறுவதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி ஏற்படுகிற காலியிடங்களில் இப்படி 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருக்கக்கூடிய ஊழியர்களை நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். அதாவது சட்டப்பேரவையில் ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, விடுதியில் ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்ஜெட் காலத்திலே நிதித்துறை ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் சட்டமன்றப் பேரவை ஊழியர்களுக்கும் ஹானரேரியம் வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் அதே போன்று சட்டமன்றப் பேரவை ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வுகளுக்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாக இருப்பதாகக் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த நியாயமான குறைகளை நாம் நிவர்த்திக்கிற முறையில் அதிகமான பதவி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தி, விரைவிலே பதவி உயர்வுகிடைக்கிற வகையிலே வாய்ப்புக்களை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றக் கூட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போதெல்லாம் சட்டமன்றக் கூட்டம் என்பது மிகக் குறைந்த காலங்கள் தான் நடக்கிறது. நாமெல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறோம். ஒரு காலத்திலே சட்டமன்றத்திலே என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிக்கூட மக்கள் கவலைப்படாமல் இருந்த காலங்கள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு அப்படி இல்லை. ஒரு பெட்டிஷனைத் தந்து விட்டுக்கூட நீ சட்டமன்றத்தில் இதைப்பற்றிப் பேசினாயா என்று கேட்கிற அளவுக்கு மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தங்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் மன்றத்தில் எழுப்ப வேண்டும் என்ற அவா இருக்கிறது ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால் மிகக் குறுகிய காலமே நாம் கூடுகிற காரணத்தால், அந்த அளவுக்

1990 மே 5] (திரு. செ. நார்முகமது)

குத்தா அவை நடக்கின்ற காரணத்தால் பெரும்பான்மையாக பலருக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைப்பதே இல்லை. குறிப்பாக ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு மிகக் குறைவாகத்தான் கிடைக்கிறது. 'ஏற்போர் ஆமென்க' என்று பேரவைத் தலைவராகிய நீங்கள் கேட்கிறபோது 'ஆம்' என்பதையே ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தடவ்வு உச்சரித்துவிட்டே இருக்கிற பல நண்பர்கள் கூட.....

11-23 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மன்றத்திலே பேசுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றவர்கள் அந்த உரிமையை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான எல்லா வாய்ப்பும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறது. அதிலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் பேசாமல் இருப்பதைப் போல உள்ள ஒரு தோற்றத்தை, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்றவகையில் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. நார்முகமது : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களடைய கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும், ஒரு சிலருக்கு அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர, குறை சொல்லவேண்டுமென்றோ, தவறாகக் சித்தரிக்க வேண்டுமென்றோ நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கோரிக்கையெல்லாம், நீண்ட நாட்களுக்கு இந்த அவையை நடத்தினால், குறைந்த பட்சம், 4 செஷன், அதாவது 100 நாட்கள் இந்த அவை நடந்தால், பரவலாக எல்லாருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்து, பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும்.

பாராளுமன்றத்தில் கூட வருடத்திற்கு 200 நாட்கள் நடக்கிறது. பாராளுமன்றத்தை விட, மக்களுடைய அடிப்படையான பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற அவையான இந்த அவை இருக்கின்ற காரணத்தால், நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, குறைந்த பட்சம் 100 நாட்கள் இந்த அவை நடத்தப்பட வேண்டும். இதனால் ஏற்படுகின்ற செலவை மட்டும் நாம் பெரிய விஷயமாக கருதாமல், குறைகள் எழுப்பப் படுவதற்கு குறைந்தபட்சம் இந்த அவையை நடத்த வேண்டும். குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்றுகூட பார்க்க மாட்டார்கள். நமது கோரிக்கைகளை நமது எம்.எல்.ஏ. சட்டமன்றத்தில் எழுப்பினாரா என்ற குறைந்த பட்ச திருப்தியாவது ஏற்படுகிற கையில் ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், வாய்ப்பு மட்டுமல்ல, ஒரு கூட்டத்திற்கும் அடுத்த கூட்டத்திற்கும்

(திரு. செ. நூர்முகமது)

[1990 மே, 5]

6 மாதங்கள் இடைவெளிக்குள் நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை வைத்துக்கொண்டு, அவ்வளவு காலத்திற்கு விடவேண்டிய தேவையில்லை. இடையிடையே 3 மாதத்திற்கு ஒருமுறை கூட இந்த அவையைக் கூட்டி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.

வினாக்களுக்கான பதில்கள் வருவதற்கு ஒரு ஆண்டுகூட ஆகிறது. அப்படியே பதில் வந்தாலும் அந்த வினாக்கள், பட்டியலில் இடம் பெறுவதில்லை. குறுகிய கால வினாக்கள் கூட 7 நாட்களுக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அவையில் விதிகள் இருந்தாலும், சில நேரங்களில் ஒரு மாதத்தைக்கூட கடந்து விடுகிறது. நான் இதையெல்லாம் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், வினாக்கள் மூலமாகத்தான் ஓர் உறுப்பினர் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி எழுப்புவதற்கு முயற்சிக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, வினா எழுப்புகிற போதுதான் அமைச்சர்கள் பதில்கிடைக்கிறது. அந்த பதில்களைக் கேட்டபிறகு, சற்று வலியுறுத்துவதற்கான வாய்ப்பும் எங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. எனவே, வினாக்கள் என்பது குறைந்த பட்சம் 30 நாட்க வில்வாங்கப்பட்டு இந்த அவையில் வைக்கவேண்டுமென்ற வகையில், ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். 30 நாட்களில் வரவில்லையென்று சொன்னால், கட்டாயமாக இந்த அவையில் வைக்கப்படும் என்ற முடிவை எடுப்போமேயானால் அந்த நிலைமை மாறும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதைப்போல கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்ற வகையில் நாம் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் தான் எடுக்கப்படுகிறது. முன்பு பல்வேறு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு என்ற குறுகிய எண்ணிக்கையோடு இல்லாமல், அதிகமான வாய்ப்புக்களைத் தருகின்ற வகையில், 3, 4 என்று கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் எடுக்கப்படுகின்ற வகையில், நம்முடைய விதிகளில் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய விதிகளில் வியாழக்கிழமை தனியார் அலுவல்கள் எடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. எங்களுக்கெல்லாம் தனியார் அலுவல்கள் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது. ஏனென்றால் இதுவரை தனியார் அலுவல்களுக்கு வியாழக்கிழமைகள் ஒதுக்கப்படவில்லை. விதியில் இருந்தாலும் கூட, இதுநாள் வரையிலும் ஒரு வியாழக்கிழமை கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், தனியார் கொடுக்கின்ற பிரேரணைகள் அல்லது தீர்மானங்கள் அல்லது நாங்கள் கொடுக்கிற வேறு ஏதாவது மசோதாக்கள் உட்பட இவைகளை விவாதிக்கிற வகையில், உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளை நிலை

1990 மே. 5]

(திரு. செ. நூர்முகமது]

நாட்டுகிற வகையில் தனியார் அலுவல்கள் உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில், அரசாங்க அலுவல்களாகவே அத்தனை நாட்களும் நடந்து கொண்டு, வியாழக்கிழமையையும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிற நிலைமை இல்லாமல் வியாழக்கிழமை என்பதே தனியார் அலுவல்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வருகின்ற கடிதங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தனியார் அலுவல்களை ஏதோ ஆளுங்கட்சிதான் முடிவுசெய்கிறது மாதிரி உறுப்பினர் பேசுகிறார். அதை பி.ஏ.சி. தான் முடிவு செய்கிறது. இரண்டாவது, தனியார் அலுவல்கள் பற்றி கொடுத்து, அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரை மணி நேர விவாதம், ஒரு மணி நேர விவாதம், அதற்குப் பிறகு இதுமாதிரி அலுவல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதை உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இதை இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிதான் முடிவு செய்கிறது.

திரு. கே. ரமணி : பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிதான் அவையின் பிசினைஸ் தீர்மானிக்கிறது என்பது உண்மை. பி.ஏ.சி.யில் பல தடவை இந்த தனியார் குறித்த அலுவல்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வருகிறபோது, அரசாங்க அலுவல்கள் எக்கச்சக்கமாக வருவதால் அப்படித் தள்ளிப் போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார்.

திரு. செ. நூர்முகமது : பாராளுமன்றத்தில் கூட, வெள்ளிக் கிழமை தனியார் அலுவல்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு, ஓரளவு அது கடுமையாக அமல்படுத்தப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். ஆகவே அதை இங்கும் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30 மணி.

எம்.எல்.ஏ.க்கள் கடிதம் எழுதினால் அமைச்சர்கள் கட்டாயமாக பதில் அனுப்ப வேண்டும். பாராளுமன்றத்திலே கூட மத்திய அமைச்சர்கள் இப்படிப்பட்ட கடிதங்களுக்கு கட்டாயமாக அவர்களே பதில் அனுப்புகிறார்கள். எங்களுக்கு அப்படி ஒரு பதில், தந்தார்களானால் எங்களிடம் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வந்த வர்களிடம் அதனைக் காண்பித்து இப்படி ஒரு பதில் வந்திருக்கிறது. இப்படி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று சொல்லி, ஓரளவுக்கு அவர்களை திருப்தி செய்து அனுப்பி வைக்க அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உதவும் வகையில் டைப்ரைட்டிங், சுருக்கெழுத்துப் படித்த ஸ்டெனோவை, உதவி

[திரு. செ. நார்முகமது]

(1990 மே. 5)

யாளரை அரசு செலவில், அரசு ஊழியராகவே ஏற்படுத்தித் தந்தால் தொகுதிப் பணிகளை செய்ய உதவிகரமாக இருக்கும். அதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாறி மாறி வந்தாலும் அந்த அமைப்பு நிரந்தரமாக இருந்து பணி செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்வீஸ் ஸ்டாம்பைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் தபால் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களுடைய பணி காரணமாக அனுப்பு கின்ற தபால்களுக்கு ஏற்படுகின்ற செலவை ஈடுகட்டுகின்ற அள வில் சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு அளித்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்ப தால் இது குறித்தும் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டெலிபோன் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு அதை அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கும் நிலையில் அதையும் ஈடுகட்டுகின்ற வகையில் ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டப் பேரவை கூடம் எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. கடுமையான வெப்பம், பேரவையிலே நடைபெறுகின்ற விவாதங் களின் சூட்டின் காரணமாக இன்னும் அதிகமாக ஆகின்ற அளவுக்கு சூடாக இருக்கிறது. குளிர்ச்சியான நிலை இல்லை. யாராலும் 3 மணி நேரம், 4 மணி நேரம் உட்கார முடியவில்லை. பல உறுப்பினர்கள் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வெளிநடப்பு செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரே பெஞ்சில் 4 இருக்கைகள் இருப்பதால் நெருக்கடியான நிலை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லா மல் 4 பேருக்கு 3 டெஸ்க் இருக்கிறது. யார் யார் எந்த டெஸ்கை பயன்படுத்துவது என்பதில் கூட நெருக்கடியான நிலைமை. ஆகவே, குறைந்தபட்ச வசதிகளை ஏற்படுத்தும் வகையில், அவைகளைச் சமாளிக்கின்ற வகையில் நல்ல விசாலமான, குளிர்ச்சி யான முறையில் அலுவல்களை நடத்தக்கூடிய ஒரு முறையில் புதிய சட்டமன்றக் கட்டிடம், கட்டி, அதில் எல்லாவிதமான வசதிகளும் இடம் பெறக்கூடிய முறையில் அமைத்து, அவையை நடத்திட உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில நாட்களில் மதியம் 2 மணி, 2½ மணி, 3 மணிவரை கூட நம்முடைய அவை நடைபெறுகிறது. இப்படி நடைபெறுகிற காரணத்தால் அவை முடிகிறவரை உறுப்பினர்கள் பசியால் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் ரமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதப்போல, டையப்பிஸ் பேஷன்ட்ஸ் இருப்பதால் பசியை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவருக்கு அல்ல,,

1990 மே 5]

[திரு. செ. நார்முகமது]

மற்றவர்களையும் சேர்த்துத்தான் அன்றைக்குச் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 3 மணவரை அவை நீடிக்கும்போது மத்யப பசியை ஆற்ற இங்கே ஏதாவது ஏற்பாடு வளாகத்திற்குள்ளாகவே இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் அவரவர்கள் விரும்பும் உணவை சாப்பிட்டுவிட்டு, திரும்பவும் வந்து சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். அப்படி இல்லையென்றால் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு, இன்னும் 5 வருடங்கள் முடிந்து போவதற்குள்ளாக அல்சர் நோயோடு போக வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுமோ என்று பயம் ஏற்படுவதால் இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில், ஓல்ட் ஹாஸ்டலில், இ.என்.எச்.ல் நான் தங்கியிருக்கிறேன். அங்கே கடுமையான கொசுத் தொல்லை இருக்கிறது. மருந்து அடித்து பார்த்து விட்டோம். புகை அடித்துப் பார்த்துவிட்டோம். என்னவோ தெரியவில்லை, எம்.எல்.ஏ. இரத்தத்தைக் குடிப்பதால் உண்ணிர் புகைக் கூண்டுக்கு எல்லாம்கூட தாக்குப் பிடித்துக் கொண்டு தாக்குதல் நடத்துகிறது. நம்ம இரத்தத்தைக் குடித்துவிட்டு, அதற்கு வீரம் வந்துவிட்டது போலும். கொசுவை ஒழிக்க முடியவில்லை. கடுமையான கொசுத் தொல்லை. இந்த ஹாஸ்டலில் இருக்கிற கொசுவை ஒழித்து, குறைந்தபட்சம் நாங்கள் ராத்திரி நிம்மதியாகத் தூங்குவதற்காவது உதவும் வகையில் இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டைரக்ட் டெலிபோன் டையலிங் வசதி வேண்டும். இதுகுறித்து நாங்களே ஒரு தடவை எழுதிக் கொடுத்தோம். செக்கரட்டரியட்டிலிருந்து பார்ம்ஸ் தந்து எழுதிக் கொடுத்தும் ஒன்றும் வரவில்லை. அந்த வசதி கிடைத்தால் நாங்கள் எக்ஸ்சேஞ்சில் தேட்காமலேயே போன் பண்ண முடியும். ஆகவே, இந்த வசதியை இ.என்.எச். ஹாஸ்டலுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதுபோல, அங்கே காலையிலும், மாலையிலும் பால் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எம்.எல்.ஏக்களுக்கு ஹாஸ்டலில் வசதியுடன் கூடிய ரூம்கள் வேண்டும். எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு தனியாக கேன்டீன் வசதி செய்யப்பட வேண்டும். அரசினுடைய சார்பில் அது செய்யப்பட வேண்டும். சென்றமுறை கூட இதை வலியுறுத்தி பேசினேன்.

அடுத்து, விடுதிக்குள் வெளியார் யார் வேண்டுமானாலும், எப்போது வேண்டுமானாலும் வந்துபோகிற நிலைமை இருக்கிறது. பல நேரங்களில் லிப்ட்டில் போகும்போது ஓவர்லோட் சாரணமாக பாதியில் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் நிற்கின்ற நிலைமையும், இதனால் ரோட்டில் நிற்பது போன்ற நிலைமையும் இருக்கிறது.

[திரு. செ. நூர்முகமது] [1990 மே 5]

அதுபோல, பஸ்ஸிலே யார் யார் போகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் என்று போட்டு விட்டு, எல்லோரும் ஏறுவதால், ஒன்று. கண்டக்டரைப் போட்டு எல்லோரும் ஏறட்டும் இல்லை.

11-35 மணி.

எல்லோரும் ப்ரியாக ஏறட்டும். கண்டக்டருக்கும், வருகின்ற வர்களுக்கும் தகராறு ஏற்படுகின்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) :
சுருக்கமாக ஒரு வரியில்.

திரு. செ. நூர்முகமது : கடைசியில் ஹாஸ்டலில் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை பற்றி ஒரு கருத்து. **
ஆகவே இந்த நிலைமைகளை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ** ஒரு செய்தியை இங்கே சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து அவைக்குறிப்பிலே இடம் பெறக்கூடாது என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) :
மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ** என்று சொன்ன அந்தத் தொடர் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் விரைவாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. செ. நூர்முகமது : வெளியார்கள் அங்கே வந்து, அதைப் பயன்படுத்துகிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அதற்கு ஒரு உத்தரவாதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாங்கள் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து ஹாஸ்டலுக்கு வர ஆட்டோ கிடைப்பதில்லை. குறைந்தபட்ச தூரம் என்று யாரும் வருவதில்லை. அதற்காக வாகன வேசதி செய்துதர வேண்டும். நம்முடைய லெட்டர் பேடும், கவர் சைகும் ஐதர்அலிகாலத்தினுடைய அமைப்பாக இருக்கிறது. இன்றைக்குள்ள நிலைமைகளுக்குப் பொதுத்தமாக இல்லை. சிறிய விஷயம் தான். தயவு செய்து முன்னவர் அவர்கள் அதில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, அமைகிறேன்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 மே 5]

* திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு சட்டசபை மாற்றுத் தலைவரின் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே, வைக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டமன்றம், தேர்தல்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் முன்னோடியாக, முன்னுரையாகக் கூறுகின்றபோது நீங்கள் எவ்வளவுதான் பேசினாலும் எனக்கு ஏற்படையவை. கைக்கு அடிக்கமானவை, நிதிப் பெருக்கம் இல்லாதவற்றை மட்டும் தான் நான் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமென்று வழக்கம்போல இன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களை இன்றைய தினம் தெள்ளத் தெளிய எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அதிகச் செலவில்லாத, கஷ்டங்களைப் போக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதை அடுத்த ஆண்டு என்று ஒத்திப் போடாமல் செய்வதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டும். குறிப்பாக, கடைசியாக திரு. நார் முகமது அவர்கள் சொன்னதுபோல மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் காகிதங்கள், கவர்கள், பேட்கள், பேனாக்கள்கூட சரியான முறையிலே, இந்தக் காலத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இல்லாதிருக்கும் குழ்நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கென்று செலவழிக்கிறீர்கள். செலவழிப்பதை சிறப்பாக, செம்மையாக ஏன் செய்யக்கூடாது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வருகின்ற, அச்சிடப்பட்டு வருகின்ற அந்தப் புத்தகங்கள் ஆனாலும், எதுவானாலும் அதிகமாகப் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு பேசிய பேச்சுகூட இன்னும் எங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. அப்படி இருந்தால், அது எந்த அளவுக்கு எங்களுக்குச் சரியாகப் பயன்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக உடல் இயந்திரங்கள், நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே பயன்படுத்துகின்ற டைப் இயந்திரங்கள் எப்போது சட்டமன்றம் ஏற்பட்டதோ அப்போது வாங்கப்பட்டு, இடையிடையே பழுது பார்க்கப்பட்ட இயந்திரங்களே தவிர, புதிதல்ல. இப்போது நவீனமாக நல்ல இயந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றை வாங்கி, நன்றாகப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் தமிழாக இருந்தாலும் தப்பு இல்லாமல் அடிக்கக் கூடிய அளவுக்கு பயிற்சி பெற்றவர்களை இன்னும் அதிக அளவிலே நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சட்ட மன்றம் நடக்கின்ற போது மட்டும் அவர்கள் பணியில் இருப்பதைத் தவிர்த்து, பாராளுமன்றத்திலே இருப்பதுபோல குறைந்த அளவுக்கு 5, 6 பேரை தொடர்ந்து அந்தப் பணியிலே, தமிழ், ஆங்கிலம் தட்டச்சு தெரிந்தவர்களை அந்தப் பணியிலே இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்று இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்றைய தினம் இருக்கும் சட்டமன்றத் துறை ஏற்கெனவே எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ அதே அளவுக்கு

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 மே 5]

வைத்துக் கொண்டு, நிறைய வேலைகள் வருகின்ற நிலைமைகளைக்கணக்கிட்டு, பணியாளர்கள் வேலையிலே அமர்த்தப் படவில்லை என்பதை இந்தச் சமயத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது நிறைய வேலைகள் வந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அவரவர்களுக்கு வரும் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களைப் பார்த்து அவர்களுக்கு முறையீடுகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

11-40 மணி.

இதுபோன்ற காரணங்களாலே அப்போது இருந்த முறையைப் பின்பற்றுவது பொருத்தமாக இருக்காது. இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் நினைத்தால் எல்லாம் நடக்கும் என்று பொது மக்கள் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏராளமான குறைகள் அவர்களிடையே சொல்லப் படுகின்றது. இதையெல்லாம் நீங்கள் சட்டமன்றத்திலே சொல்ல வேண்டும். அமைச்சரிடத்திலே எடுத்து வைக்க வேண்டும்; காரியதரிசி இடத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்; விரைவிலே இதையெல்லாம் செய்துதர வேண்டும் என்று அவர்கள் அவ்வப்போது கோரிக்கைகள் விடுகின்றார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நாங்கள் அவ்வப்போது குறிப்பாக அந்தந்த அமைச்சர்களுக்கு அனுப்புகின்றோம். அப்படி அனுப்புகின்றபோது ஒருவரிடத்திலே இருந்தாவது, 'நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டோம்: கவனத்திலே இருக்கிறது' என்று பதில் வரவில்லை. ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திலும் குறைந்தபட்சம் இன்னும் ஒரு உதவியாளரை யாவது வைத்து, உங்கள் பார்வைக்கு வைத்து, 'இது எங்கள் பார்வைக்கு வந்து இருக்கிறது: துறைக்கு அனுப்பி இருக்கின்றோம்; விரைவிலே இதில் முடிவு எடுத்து உங்களுக்கு பதில் அனுப்புவோம்' என்றாவது ஒரு ஆறுதல் கடிதம் எங்களுக்கு எழுதுவதிலே உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? என்ன செலவு இருக்கிறது? அதிலே பெரிய செலவு வர இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இதை முறைப்படுத்த வேண்டும்.

காரியதரிசிக்கோ, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கோ, யாருக்காவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதிய கடிதங்களுக்கு உடனடியாக பதில் வருவதற்கு ஒரு முறையை நீங்கள் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால், எங்களுக்கு வழங்குகின்ற முத்திரை போட்டு, 'எம்பிஎம்' போட்டு வருகின்ற கடிதங்களுக்கு எங்கள் கையெழுத்துக்கு ஒரு மரியாதை இல்லை என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு அது பயன்படும் என்று நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோன்றுதான் சட்டமன்றத்திலே நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால்

1990 மே 5]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

100 நாட்கள் ஏன் நடத்தக் கூடாது என்றால், முன்பு எல்லாம் நடக்கவில்லையா, 60 நாட்கள் நடந்தது, 50 நாட்கள் நடந்தது, 40 நாட்கள் நடந்தது; அதற்கு மேல் எப்போதும் நடக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். அப்போது 100 கோடி ரூபாய் இருந்தது, 200 கோடி ரூபாய் இருந்தது. ஆனால் இப்போது 6,000 கோடி ரூபாய் வழங்குகின்றோம். இப்போது துறைகள் எல்லாம் வளர்ந்து இருக்கின்றன. பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஏராளமான குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார்கள். மக்கள் விழிப்புணர்ச்சி யேர்டு இருக்கின்றார்கள். திட்டங்கள் ஏராளமாகப் போடப் படுகின்றன. இப்படி இருக்கின்றபோது 60 நாட்களிலோ, 50 நாட்களிலோ, 40 நாட்களிலோ சட்டமன்றத்தில் நீங்கள் வைக்கின்ற முக்கியமான விவாதங்கள், மானியங்கள் வரும்போது கூட ஏதோ காலையிலே ஆரம்பித்து 1 மணி அளவிலே 2 மணி அளவிலே முடித்துவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு மக்கள் அன்புமுகர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் சொல்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். கடந்த ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றபோது இடையிலே சில காலம் சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி உடனடியாகச் செயல்பட்டிருந்த நிலைமை எல்லாம் இருந்தது. இந்த ஆண்டு நடைமுறையிலே பார்க்கிற போது ஏறத்தாழ 66 நாட்கள் இதுவரையில் நாம் கூடி இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு என்று சொல்கிறபோது சனவரியிலிருந்து நான் சொல்கிறேன், இதுவரையில் நடைபெற்று இருக்கிற கூட்டங்களினுடைய நேரம் ஏறத்தாழ 295 மணி அளவு—நாம் கூட்டம் நடத்தி இருக்கிறோம். இன்னும் இந்த ஆண்டினுடைய மிச்ச மாதங்களில் மேலும் கூட்டங்கள் நடைபெறுகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களினுடைய நோக்கம் பெரும் அளவுக்கு நிறைவேறும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அந்த நோக்கத்திலே மாறுபாடு இல்லை. சில சூழ்நிலை காரணமாக கடந்த ஆண்டு இடைக்காலத்திலே கூடுவதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக ஆகிவிட்டது.

திரு. கோ. பூவராகன் : அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதையே நாம் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதிலே பொருள் இருக்காது. ஏனென்றால் இப்போது இந்த ஆண்டு கூட நீங்கள் ஏதோ பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே அவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் நிறைவேற்றுகின்றோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். சில மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பல உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பியபோது கூட, அது தடுக்கப்படுகின்ற நிலையிலே போய்விடுகின்றதைப் பார்க்கின்றோம். சூறிப்பார்க. . .

கை

பெர

[1990 மே 5]

மாண்புமிகு பாட்பர் : அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற நடைமுறையில் ஒவ்வொரு நாளும் அத்தனை பேரும் தாங்களிடமிரும்புகிற அத்தனையையும் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு உருவாவது எந்தச் சட்டமன்றத்திலேயும் எந்தப் பாரளுமன்றத்திலேயும் இயலக்கூடிய ஒன்றல்ல. ஆனால், மொத்தமாக உறுப்பினர்கள் பங்கு கொள்ளக்கூடிய அந்த நேரம், கூட்ட நாட்கள் அதிகமாக வேண்டும் என்ற அந்தக் கோரிக்கை, அந்த நோக்கம் இந்த அரசாங்கத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்து என்பதைத் தான் நான் தெரிவிக்க முடியுமே. தவிர ஒவ்வொரு சுந்தர்ப்பத்திலேயும் 10 பேர் விரும்பினால், 5 பேர்தான் வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்ற நிலைமைதான் எவ்வளவு நாள் அதிகமாக சட்டமன்றம் கூடினாலும் இருக்கும்; அப்பேரதும் அந்த நிலைமை இருக்கத்தான் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. புவராகன் : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிக நாட்கள் சட்டமன்றம் கூட வேண்டும்; கூடுகின்ற நாட்களிலே கூட—முறையான மிகினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே ஆண்டுதோறும் நாம் பார்க்கின்றோம்—எந்த மானியக் கோரிக்கையிலே அதிகமாக உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்கின்றார்கள்; அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள், அந்த மானியக்கோரிக்கைக்கு இன்னும் சற்று நேரம் அதிகமாக ஒதுக்கி நல்ல விவாதத்தை ஏற்படுத்தி, ஒரு நல்ல மரபைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கின்றேன். சில சமயங்களில் அது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அடுத்து வருகின்ற நாட்களிலே இவ்வாறு செய்வது நலமாக இருக்கும்.

11-45 மணி.

அதேபோன்றுதான், இந்தத் தனிநபர் தீர்மானம் என்று வருகிறபொழுது ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி அவ்வப்பொழுது தள்ளி வைத்து விடுகிறோம். அப்படித் தள்ளிவிடுவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். வாரந்தோறும் இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட, குறைந்தபட்சம் 15 நாட்களுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறையாவது தனிநபர் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வழக்கத்தை நாம் ஏற்பாடு செய்து அந்த முறையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். Half an hour discussion இருக்கிறது. அதேபோன்று பல வகையிலே நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு வருகிறபொழுது, தனிநபர் தீர்மானம் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒரு சுந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்து நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல வசதிகள், வாய்ப்புக்களெல்லாம் எடுத்து ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அது உங்கள் கவனத்திலே அதிகமாக

1990 மே 5] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இருக்கும். இருந்தாலும், புதிய அளவிலே இந்தச் சட்டமன்றம்—
நானும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இந்த ஆண்டோடு 12 ஆண்டு
கள் வந்து போய்க்கொண்டு இருக்கின்றேன். ஆனால், இந்த
ஆண்டு ஒரு புதிய அளவிலே, அங்கமாக ஒரு இறுக்கும் இருக்கிறது.
அதிக நேரம் உட்காரமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.
இதற்குக் காரணம், எதிர்த்தாற்போல கடற்கரையை ஒட்டி,
அதிக, நீண்ட, அதிக உயரமானச் சுவரை எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.
பக்கத்திலேயெல்லாம் நிறையக் கட்டிடங்கள் வந்துவிட்டன.
அதனால், காற்றே வர முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை
நீங்கள் பார்க்கலாம். அப்படியிருக்கின்றபொழுது எவ்வளவோ
செலவு இருக்கலாம். அந்தச் செலவையெல்லாம் நாம் கட்டுப்
படுத்தி, கொஞ்சம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து, புதிய சட்ட
மன்றம் கட்ட நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே,
வரைபடங்கெல்லாம் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வரை
படத்தை வைத்தோ, அது இல்லை என்று சொன்னால், புதிய
வரைபடம் தயாரித்தோ, ஒரு நல்ல இடத்தை, நல்ல வசதியுள்ள
இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, இந்த ஆண்டு, அதற்கு அடிக்கல்
நாட்டி, அடுத்த ஆண்டு துவங்குகின்றபொழுது, ஒரு ஆண்டில்
இல்லை என்றாலும், அடுத்து வருகின்ற ஆண்டிலேயாவது அந்த
இடத்திலே இந்தப் புதிய சட்டமன்றம் கூட வேண்டுமென்ற
அந்த நினைப்பிலே நீங்கள் பாடுபட வேண்டும்.

தேர்தலைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு என்
உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் வரவிருக்கிறது :
எதிர்க்காலத்திலே வருகின்ற தேர்தலிலே, பாராளுமன்றத்திலே
தேர்தல் சீர்திருத்தத்திற்காக ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள் ;
அதேபோன்று, நம்முடைய மாநிலத்திலே கூட, அவர்கள் நாம்
சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ இல்லையோ, நாம்
ஒரு குழு அமைத்து, எவ்வாறு நம்முடைய கருத்துக்களை அந்தக்
குழுவுக்கு எடுத்து வைப்பது என்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்வது
நலமாக இருக்கும்.

இப்பொழுது ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் ஆறு உறுப்பி
னர்கள், இருக்கிறார்கள். 1 இலட்சம், 2 இலட்சம், 3 இலட்சம்
ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இருக்கிறார்கள். அதை வகைப்படுத்து
வதற்காக ஆறு என்று இருப்பதை ஏழாக நீங்கள் மாற்ற வேண்டு
மும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நல்லமுறையிலே, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அதிக வாய்ப்பு
களை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அதிக நாட்களை ஒதுக்கித் தந்து,
முறைப்படி, சிலசமயங்களிலே நாங்கள் கொடுக்கின்ற—அதாவது
கவன ஈர்ப்பு கொடுத்தால் பதிலே வருவது இல்லை. பதில்
கொடுத்தால் நல்லது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்
தலைவரவர்களே, இன்றுவரையில் நாட்டு மக்களுக்காகப்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 மே 5]

பேசிய மன்ற உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு மன்றத்தில் இடம் பெற்றிருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுக்காகவும், அமைச்சர்களுக்காகவும் பேசுவதற்கான ஒரு நாளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் பேராசை வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அது பெரு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் நமக்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன பொருளிலே சொன்னார்களோ எனக்குத் தெரியாது : ஆனால், இது — பேராசை, ஒரு பேர் ஆசை இல்லை, 234 பேர் ஆசைப்படுகிற 234 பேர் ஆசை என்பதை நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்களுக்கு—மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நான் மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக இந்தத் துறையை நிர்வகிப்பதற்கு அமர்த்தப் படுகிற அமைச்சர்களெல்லாம் கொஞ்சம் உறுதியாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எதுவும் நமக்குச் செய்யக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அல்ல. கேட்பது அதிகமாக இருக்கும் : நாம் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கும். எனவே, இப்பொழுதே முன்னுரையாகவே சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிடலாம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, நிதிநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வேறு அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்குத் தேர்தல், சட்டமன்றம் ஆகியவைகளெல்லாம் நம்முடைய ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேர்தலைக் குறித்துப் பல கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாரீமுதகுது அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நம்முடைய தொகுதிகள் இதுவரையிலே மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

11-50 மணி.

திரு. சி. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் அவ்வளவுபேரும், 234 தொகுதிகளில் குறிப்பாக என்னுடைய ஆலந்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியும் தாம்பரம் சட்டமன்றத் தொகுதியும் வில்லிவாக்கம் சட்டமன்றத் தொகுதியும் விரிவடைந்து மூன்று லட்சத்திலிருந்து, நான்கு லட்சம் வரை வாக்காளர்கள் அதிகரித்து இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட தொகுதிகளை குழுவிற்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து, பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 5]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, ஏறக்குறைய 1972-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தொகுதி நிர்ணயக் குழு அமைக்கப்பட்டது. 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தொகுதி நிர்ணயக் குழு அமைக்கப்பட்டு, தொகுதிகளை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஒரு ஏற்பாடாகும். ஆனால், 1972-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த 'டீ-லிமிடேஷன் கமிஷன்', —தொகுதி நிர்ணயக் குழு, 1990-வது ஆண்டு ஆகியும், இதுவரையில் De-limitation commission, it is a constitutional obligation அது இதுவரையில் ஏன் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதை . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே அரசியல் சட்டத்திலே 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சென்சஸ் எடுக்கப்பட்டு, மக்கள் தொகை கணக்கு எடுக்கப்பட்டு, அந்த மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அவ்வப்போது தொகுதிகள் மறு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கான கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இருந்தாலும் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாராளுமன்றத்திலேயே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, மறுபடியும் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு அடிப்படையில் தொகுதி மறு ஆய்வு நடத்தப்பட வேண்டும். கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்ற அந்த அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் தற்காலிகமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இடையே தொகுதி மறு ஆய்வு நடத்தப்படவில்லை. ஆனால் இப்போது தேர்தல் ஆணைக் குழு அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்து இருக்கிறது. மக்கள் தொகை பெருக்கத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், 1981-வது ஆண்டு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தொகுதிகளை மறு ஆய்வு செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று ஆலோசனையை தேர்தல் ஆணைக்குழு தெரிவித்து இருக்கிறது. அது மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாறி வருகிற ஒரு சமுதாயத்தில் யதார்த்த நிலைகளை எல்லாம் மறந்து இவ்வளவு நீண்ட காலத்திற்கு—1972-ஆம் ஆண்டிலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகுதிகளை எல்லாம் இதுவரையில் நீட்டிப்பது முறையல்ல என்ற கருத்து இன்று நாடு முழுவதும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதைத்தான் மன்ற உறுப்பினர்கள் பிரதிபலித்து இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மன்றத்தின் சார்பாக, தமிழக அரசினுடைய கருத்துநாடு, மத்திய அரசுக்கு, விரைந்து இந்த தொகுதி நிர்ணயக் குழுவை அமைத்து, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளை மாற்றித் தர வேண்டுமென்று எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது கூட பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொகுதிகளை மாற்றியமைப்பது இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதை நான் தெரிவித்துக்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மே 5]

கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய ஆட்சித் துறை Legislature, Executive Judiciary என்ற மூன்று தூண்களின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு செயல்படுகிற அளவிற்கு வசதிகள் வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது அவர்களுக்கே உரிய Legislative Privileges என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் Legislative Privileges என்பதை எக்சிக்யூட்டிவோ அல்லது வேறு துறைகளோ எந்த அளவிற்கு கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் கிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், நம்முடைய சட்டமன்றத் துறை முறையாகவும், நிறைவாகவும் பணியாற்றினால் தான் இந்தத் துறை, Legislative என்ற துறை அரசமைப்பு சட்டத்தில் ஏற்படுத்தி இருக்கிற கடமைகளை முறையாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, யதார்த்த நிலைகளை கருத்திற் கொண்டு உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகளை செய்து தரப்பட வேண்டுமே தவிர, நிதிநிலை என்பது எல்லா துறைகளுக்கும் உரிய ஒன்று. அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டுமென்றால் போதிய நிதி தேவை. ஆனால் மற்ற துறைகளுக்கு எல்லாம் வசதிகளை செய்து கொடுத்திருக்கும்போது, அதுவும் குறிப்பாக—Administrative side என்கிற Bureaucratic line அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்திலே உங்களால் எதையும் குறைக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகளில் உங்களால் எதையும் குறைக்க முடியவில்லை. கொடுத்துதான் ஆக வேண்டும் என்று இருக்கும்போது, முக்கியமாக ஜனநாயகத் தினுடைய ஆணியேராக இருக்கிற இந்த சட்டமன்றத் துறையினுடைய உறுப்பினர்கள் நிறைவாக அவர்கள் பணியாற்ற முடியாத அளவிற்கு நிதிநிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அல்லது மக்கள் வெளியே என்ன பேசிக்கொள்வார்களோ என்று அச்சம் காரணமாக—தேவையில்லாத அச்சம் காரணமாக, இவைகளை எல்லாம் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய நீண்டகால கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றாமல் இருப்போமானால், அது எந்த அளவிற்கு சட்டமன்றத்தை கட்டுப்படுத்துகிற ஒரு வழி, ஒரு முறை என்பதை அரசு கிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் 11—55 மணி.

இன்னும் சொல்லப்போனால், எக்சிக்யூட்டிவிற்கு அந்த பவர் இருக்கிறதா என்பது கூட It is a question. The Executive is not constitutionally empowered to restrict the Privileges of the Legislature which is a separate Constitutional entity. ஆகையினாலே, இது Separate Constitutional entity ஆக இருப்பதை, லெஜிஸ்லேச்சரை, அதனுடைய ரைட்டை, நீங்கள் ரெஸ்ட்ரிக்ட் பண்ணுவதற்கு உங்களுக்கு பவர் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் நாம் கிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், ஆனாலும், In a Parliamentary Democracy where the party system prevails ultimately we have to abide by the decision of the majority of the Legislative.

1990 மே 5] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

இங்கேதான் வரமுடியுமே தவிர, இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலே இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசும்போது, இந்த அவையினுடைய உணர்வுகள் எப்படி பிரதிபலிக்கப்பட்டன என்பதையும் நீங்கள் கருத்தில் கொண்டு, அதனால்தான் இதைப் பொறுத்தவரையில், 'ஸிப்' போடக் கூடாது. சுதந்திரமாக, தங்களுடைய முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய உரிமையை மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று சொன்ன அடுத்த நிமிடத்திலே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிங்காரம் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, கவனித்துக் கொண்டு இருந்தேன், எல்லா உறுப்பினர்களிடத்திலும் ஒரு மகிழ்ச்சியான காட்சி. எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரே கருத்தோடு இன்றைக்கு அவர்கள் எடுத்துவைத்த கோரிக்கைகளை எல்லாம் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை நீங்கள் கருத்தில் கொண்டு, அதுதான் இந்த மன்றத்தினுடைய விருப்பம், அதுதான் இந்த மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு. எனவே நீங்கள் தயவுசெய்து முடிவுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நீங்கள் செய்யாவிட்டால் எச்சிகியூட்டிள் வந்து லெஜிஸ்லேச்சரை முறையாகச் செயல்பட அனுமதிக்கவில்லை என்ற நிலை உருவாகுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். (சிரிப்பு). எனவே தயவு செய்து நீங்கள் இந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், அது அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, ஏன் என்றால் அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்கள்தான். நாங்கள் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். அமைச்சருக்கு இன்றைக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. What is the criterion எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. என்ன கிரைட்டீரியன் அது. பொலிட்டிகல் கன்சிடரேஷனே தவிர, வேறு என்ன கன்சிடரேஷன்? மக்கள் என்ன பேசிக்கொள்கிறார்களோ, அது என்ன. மக்கள் என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள், முறையாக சம்பளம் நமக்குக் கொடுத்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு நாம் முறையாகப் பணியாற்றினால் அந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு முறையாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்ற நல்ல பெயர் ஏற்படும். இருப்பது 10 நாளைக்குக் கூட நமக்கு செலவுக்கு வரவில்லை என்று சொன்னால், வேறு வகையிலே அவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன வருமானம் இருக்கிறது என்று மக்கள் பேசக்கூடிய நிலை எல்லாம் உருவாகும். எனவே தயவு செய்து, ராஜஸ்தானிலே கொடுக்கிறார்கள், 6 ஆயிரம் ரூபாய் மாதத்திற்கு சம்பளம் என்றால், தமிழகத்திலே ஏன் கொடுக்க முடியாது? பாலைவனம் நிறைந்திருக்கிற ராஜஸ்தான், நம்மையிட வருமானம் குறைந்திருக்கிற அந்த ராஜஸ்தான் சோலைகள் நிறைந்து இருக்கிற தமிழகத்தைவிட, மிகவும் வேறு வகையிலே அது பெருமைக்குரிய

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மே 5]

ஒரு மாநிலம் இல்லை. சோலைகளும், மலைகளும் நம்முடைய வரலாற்று சிறப்புமிக்க காவிரியும், அந்தக் காவிரிக்கு ஏற்பட்ட தடையும் இன்றைக்கு நீங்கிவிட்ட நிலையில்—நம்முடைய தமிழகத்திலே காவிரிக்கு இருக்கிற தடை நீக்கப்பட்டுவிட்டது, அதிலேயும் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது—தயவு செய்து நீங்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போனால் போகட்டும் 6 ஆயிரம் என்று அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும், 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்காவது இருக்க வேண்டும். அந்த அளவு இல்லாவிட்டால், பணத்திற்கு மதிப்பு என்ன இருக்கிறது இன்றைக்கு. பணத்தினுடைய மதிப்பு ஒரு ரூபாய்க்கு 10 பைசாதான் என்று சொல்கிறார்கள். நான் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆகும் போது, எனக்குச் சம்பளம் 250 ரூபாய். 250 ரூபாய் அன்றைக்குச் சம்பளம், 15 ரூபாய் தினப்படி. (குறுக்கீடு) நம்முடைய வீரபாண்டி ஆறுமுகம் போன்றவர்கள், பேராசிரியர் போன்றவர்கள், மற்றும் முதல்வர் போன்றவர்கள், அவர்களுக்கு எல்லாம் முதலில் 150 ரூபாய் அன்றைக்குச் சம்பளம். 250 ரூபாயை நான் வாங்கி இருக்கிறேன். 15 ரூபாய்தான் அன்றைக்கு தினப்படி. இந்த 15 ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு இருந்தோமே, அன்றைக்காவது நிம்மதியாக இருந்தோம். இன்றைக்கு நீங்கள் 100 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். 100 ரூபாய் என்பது ஒரு நாலாக்குக்கூட எங்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை அந்த நிலை இருக்கிறது. 10 பேர்கள் வருகிறார்கள் எங்களைப் பார்ப்பதற்கு என்று சொன்னால், சட்டமன்றத்திலேயிருந்து நாங்கள் திரும்பிப் போகிறோம். 10 பேர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், அவர்களை விட்டுவிட்டு, சாப்பிட முடியுமா என்று அவர்களோடு நாமும் பட்டினியாகக் கிடக்க வேண்டும். பட்டினியாக உட்காரவேண்டும், அவர்கள் போகிற வரையிலும்.

12-00 மணி.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) :
நோன்பு இருந்து பழக்கம்தானே ?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : நான் பேசுவது பொதுவாகப் பேசுகிறேன். எல்லோருக்காகவும் பேசுகிறேன். நோன்பு என்றால் ஒரு மாதம் தான் நோன்பு. டைலி நோன்பு அல்ல. (சிரிப்பு). ஆதலால் அவர்களையும், 10 பேரையும் வைத்து தானே நாங்கள் சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை. எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அவர்களுக்காக செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை. ஆகவே இன்றைக்கு என்னைப் பொறுத்த வரையிலே நான் சொல்கிறேன். குறைந்தபட்சம் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு ரூ. 300-க்குக் குறைவு இல்லாமல் டைய்லி செலவு ஏற்படும். அதைவிட அதிகமாகச் செலவு பண்ணுகிறவர்களும்

1990 மே 5] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தயவு செய்து நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வது குறைந்தபட்சம் மாதச் சம்பளமாக ரூ. 5,000 கொடுக்கவேண்டும். இந்த தின பாட்டா கொடுக்கிறார்களே, அதை ரூ. 250 என்ற அளவிற்காவது உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். It is a very reasonable one. ரூ. 250 இல்லாவிட்டால்— சென்ட்ரலிலிருந்து இங்கே வந்தால் அல்லது இங்கேயிருந்து வேறு இடத்திற்குப் போவதாக இருந்தால் நான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு டாக்சியிலே போகிற அளவிற்கு நம்மால் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. ஆட்டோவில்தான் போகவேண்டும். ஆட்டோவில் போவதற்கு— இங்கிருந்து டைரக்டர் ஆப் காலேஜியேட் எஜுகேஷன் ஆபிசிற்குப் போய் விட்டு வந்துவிட்டால் ரூ. 50-க்கு குறைவாக இல்லாமல் நாம் செலவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே தயவு செய்து நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரூ. 250-வது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது அதற்குப் பதிலாக நீங்கள் ஒரு வாகனத்தைக் கொடுக்கலாமே; இது ஒரு பெரிய ஸ்டேட். இது என்ன முனிசிபாலிட்டியா? “After all this is a State of Tamil Nadu” இங்கேயிருந்து உறுப்பினர்கள், இவர்கள் தான் மூலம். அதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு ஜனநாயக அமைப்பிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தான் பெரிய அதிகாரத்தை அடிப்படை அதிகாரத்தைப் படைத்தவர்கள். எனவே அவர்களுக்கு இல்லாத வசதிகள் வேறு எந்த ஆட்களுக்கு வசதி தேவையாக இருக்கிறது? எனவே அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு கார், அல்லது மலைப்பகுதியாக இருந்தால் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு டிரைவர் கொடுக்க வேண்டும். பெட்ரோல் என்பது ஒரு மாதத்திற்கு 50 லிட்டர் என்று சொல்கிறார்கள். அதை 100 லிட்டர் என்ற அளவில் இன்றைக்கு உயர்த்தித்தரவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து நிறைய பாயிண்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உதவியாளர் உதவி வழங்கவேண்டும். இல்லையேல் அதற்குரிய சம்பளத் தொகையை வழங்கவேண்டும். அரசு சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு வழங்க வேண்டும்.

ஒன்றிய அலுவலகத்தில் பெருந்தலைவர் அருகில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அமர்த்தவேண்டும். இந்தக் கூட்டம் நடக்கின்றபோது கமிஷனர் போய் மேடை மேலே உட்காருகிறார், எஞ்சினியர் மேலே போய் உட்காருகிறார். ஆனால் எம்.எல்.ஏ. போனால், கீழே போய்தான் உட்காரவேண்டும், இந்த நிலைமையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த இடத்தில் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது மாமன்றம் இல்லை. நகராட்சி மன்றம் இல்லை. எனவேதான் நான் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 14 சட்டமன்ற

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 மே 5]

உறுப்பினர்களையும், 3 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு அமைப்பு சென்னையில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். ஏனென்றால் நகரவைத் தேவைகளை. பிரச்சினைகளை கவனிப்பதற்கு அவ்வப்போது தீர்த்துக்கொள்வதற்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே பணியாற்றுவது என்பது, அதுதான் முக்கியமானது, சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே. எனவே மன்றம் ஏற்படுகின்ற வரையிலே தயவு செய்து ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓர் ஆலோசனைக் குழுவையாவது அமைச்சரவர்கள் நியமிக்கவேண்டும்.

ஒன்றிய அலுவலகத்தில் தொலைபேசி வசதி வேண்டும். நான் எனக்காகப் பேசவில்லை. மஃபசில் எம்.எல்.ஏ. க்களுக்காக தான் பேசுகிறேன். ஆகவே ஒன்றிய அலுவலகத்தில் கொடுக்கப்படும் ஜீப் வண்டிகளுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிற 50 லிட்டர் பெட்ரோலிலிருந்து 100 லிட்டர் பெட்ரோலாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். வாகனம் இல்லாத நேரத்தில் உறுப்பினர்கள் சொந்த வண்டிகளுக்கோ அல்லது வாடகை வண்டிகளுக்கோ ஆகிற தொகையை ஒன்றிய அலுவலகம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். அதாவது அந்தக் கார் கொடுக்கப்படுகின்ற வரை.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சென்னை நகரத் தொகுதியைச் சார்ந்தவர். நகரத்திற்கு அப்பால் வெளியிலே இருக்கின்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதியாக 50 லிட்டரிலிருந்து 100 லிட்டர் பெட்ரோல் தரப்படவேண்டும். அதற்கு அரசு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற அவரைப் போல், என்னைப் போன்றவர்களுடைய போக்குவரத்தையும் சுற்று கருத்திலே கொண்டு எங்களைப்பற்றியும் அவர் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ.ரா. வரதராசன்) : அவருக்கு ஏற்கெனவே நேரம் தாண்டிவிட்டது. ஆகவே இனி அதிகப் பேசமுடியாது. சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு அலுவல்களை 1.00 மணியோடு முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நினைவில் வைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுகிறேன். சுருக்கமாக முடிக்கவும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : ஏற்கெனவே மாநகராட்சி அலுவலகத்தில் நாம் சேர்ந்து உட்கார்ந்து விவாதம் செய்வதற்கு வசதிகள் இல்லை. கிராமப்புறத்திலாவது நடந்துவிடலாம். ஆனால் சென்னையிலே நடந்து செல்வது என்பது அவ்வளவு சாத்தியமானது அல்ல.

திரு. சா. பீட்டர் அல்போன்ஸ் : பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் போக்குவரத்து செலவிற்காக 50 லிட்டர் பெட்ரோல் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அது ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. It is not a new benefit to be given. அதை 100 லிட்டராக உயர்த்த வேண்டும். இன்றைக்கு அதை பஞ்சாயத்து யூனியன்காரர்களே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை டைரக்ட்டாக மெம்பர்களிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே ஒழிய

12-05 மணி

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அது 'டைரக்ட்டாக' நமக்கு நேரிடையாக கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். ஆனால் சென்னையைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் சென்னையை மறந்துவிடவில்லை. நாங்கள் 14 பேர்கள், ஆனால் அவர்கள் 220 பேர்கள் அதனாலே அவர்களுக்காகவும் சேர்த்து பேசுகின்றேனே தவிர வேறல்ல. தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள்..... (மணி அடிக்கப்பெற்றது). பொதுவாக தேர்தல்களைப் பற்றி தேர்தல் முறைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி சுருக்கமான நேரத்திலே நாம் சொல்வது பேசுவது என்பது முடியாமல் இருக்கிறது. என்ன நேரம் ஒதுக்கினார்கள் எனக்கு தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்தது போல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) 20 மணித்துளிகளைக் கடந்திருக்கிறீர்கள், முடித்துக்கொள்ளவும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் கடிகாரத்தைக் கவனிப்பது இல்லையே தவிர இங்கே உட்காருகிற எல்லோரும் கடிகாரத்தைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒன்று இரண்டு வாக்கியங்களோடு முடித்துக்கொள்வது உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அடுத்து மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் மன்றம் கூடுகின்ற நாட்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். இந்தாண்டு அதிகமாக கூடியிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் கடந்த 1971-76-லே இருந்து இந்த சட்டமன்றம் ஒரு வருடத்திற்கு எவ்வளவு நாள் கூடியிருக்கிறது என்பதை அங்கே சபாநாயகருடைய அறையிலே குறிப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்புகளைப் பார்த்தால் அதிக பட்சமாக சபை கூடியது 1971-76ஆம் ஆண்டு இருந்த சட்டமன்றத்திலேதான் கூடியிருக்கிறது. அந்த அதிகப்பட்சம் நாட்கள் கூடியது கூட 1,800 நாட்களுக்கு 324

நாட்கள்தான், 1971—76-ல் இந்த சபை கூடியிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு ஆண்டாவது கூட வேண்டாமா. ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஒரு 365 நாள் கூட இல்லை. அதுதான் அதிகபட்சமா? அதற்கு முன்பு 175 நாட்கள், 180 நாட்கள், 200 நாட்கள் என்பது மிக மிகக் குறைவு. அதற்குப்பிறகு, 1971—76-லே மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக முதல் அமைச்சராக இருந்த போதுதான் இந்த சபையிலே 324 அல்லது 344 நாட்கள் கூடியிருக்கிறோம். எனவே, அதிக நாட்கள் கூடுவது ஏற்புடையதாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல் மன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாக விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கும் அது வாய்ப்பாக ஏற்படும். இந்த மாதிரியான நேர நெருக்கடியின் காரணமாக தலையை சொல்லி காலை விட்டுவிடுவது என்ற நிலையெல்லாம் வேண்டாம். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு முழுவதுமாக விவாதிக்க வேண்டும். எனவே, அதிகமான நாட்கள் கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, எங்கள் கோரிக்கையை நீங்கள் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் விடைபெறுகிறேன்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும், இன்று பேச வாய்ப்பு இல்லாத ஏறக்குறைய 8 உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர் பெருமக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய கருத்துக்களை—நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற இன்றைய சட்ட சபைக்கு பதிலாக, சென்னையில் புதிய சட்டசபையை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிலும் புதுமை காண விரும்புகின்ற நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதிலும் ஒரு புதுமையை, புரட்சியை ஏற்படுத்தி, தமிழ்நாட்டில் கட்டப்பட்டிருக்கிற சட்டமன்றம் இந்தியாவிலேயே உயர்ந்தது, உன்னதமானது என்கின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு புதிய வரலாற்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய வரலாற்றை அவரைத் தவிர மிகுதியாக அறிந்தவர் எவரும் இல்லை என்ற காரணத்தினாலும், இந்த சட்டமன்றத்திலே நீண்டநாட்களாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக, எதிர்க்கட்சித் தலைவராக, முதல் அமைச்சராக, இப்படி பல்வேறு காலகட்டங்களிலே பல்வேறு பொறுப்புகளிலிருந்து, இந்த சட்ட சபையை அதிகப்படியாக ஆக்கிரமித்துக்கொண்ட ஒரே தலைவர் என்ற காரணத்தினாலே நான் மிகுதியாக அன்போடு, பணிவன்

1990 மே 5]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

போடு கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய புனிதத் தன்மை உங்களுக்குத் தெரியும் என்பதால், இந்த புதிய வரலாற்றை நீங்கள் உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

12-10 மணி

எனக்குள்ள ஆதங்கமெல்லாம், உங்களால் ஒரு புதிய சட்டசபையைக் கட்ட முடியாவிட்டால், வேறு எந்த முதலமைச்சரால் புதிய சட்டமன்றம் கட்டப்படும் என்பதை என்னால் எண்ணிப்பார்க்கவே முடியவில்லை. கங்கை-காவிரித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற தொலைநோக்குத் திட்டத் தோடு கூறுகின்ற நாம் நினைத்தால், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று நினைத்தால், ஓராண்டுக் காலத்தில் அல்ல, குறைந்த பட்சம் மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் கூட இந்தப் புதிய சட்டமன்றத்தை உருவாக்கி, மீண்டும் அவரே முதலமைச்சராக அந்தப் புதிய சட்டமன்றத்திற்கு வரவேண்டுமென்று நான் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய வரலாற்றை இன்றைய தினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். வள்ளுவர் கோட்டத்தை அவராகவே படைத்தார். வேறு எவரும் படைக்கவில்லை. எனவே, இந்த புதிய சட்டமன்றத்தை தம்முடைய கற்பனை வளத்தால் அவராகவே படைத்து, இந்தியாவிற்கு—இன்றைய தினம் கர்நாடகத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்றத்தான் ஒரு புதுமையானது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில், இன்று இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த, உயர்ந்த, உன்னதமான ஒரு சட்டமன்றம் தமிழகத்தினுடைய சட்டமன்றம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான அறிவிப்பை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இன்று சட்டமன்றத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் அகால மரணம் ஏற்படுமேயானால், அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு 50,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்ற ஒரு புதிய அறிவிப்பைக் கொடுத்து, இன்றையதினம் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், அதை வலியுறுத்திக் கூறிய அருமைக்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிங்காரம் அவர்களுக்கும் இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய அனைத்து உறுப்பினர்களின் சார்பாக பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் இங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பிரச்சினைகள் எல்லாம்—நாங்கள் பொதுமக்களுக்காக

வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பொதுமக்களுக்காக வாதாடிக் கொண்டு இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இன்று இருக்கின்ற சம்பள நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களையும், பேரவை முன்னவர் அவர்களையும், இன்றைய தினம் 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் இன்று வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சம்பளம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அன்றாடம் செலவு செய்கின்ற ஃபோன் செலவுக்கோ அல்லது ரூம் வாடகைக்கோ கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. அதற்குமேலாக எங்களுடைய கையிலிருந்து கட்டவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர, சம்பளத்திலிருந்து இன்றைய தினம் மீதியாகக் கிடைக்கின்ற தொகை என்று எங்களுக்கு எதுவும் இல்லை என்ற காரணத்தால், எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாக இருக்கின்றது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எத்தகைய பிரச்சினையும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஏற்படும். அதன்மூலம் பொதுமக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக, எத்தகைய செலவுகளை ஏற்படும் என்பதையெல்லாம் அறியாதவர்கள் அல்ல. நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், முன்னவர் அவர்களும். ஏனென்றால், நாங்களெல்லாம் கத்துக்குட்டிகள். இன்று வந்தவர்கள், எனவே, உங்களுக்குத் தெரியாத அனுபவம் அல்ல. உங்களுடைய அரசியல் வாழ்வில் நீங்கள் படாத கஷ்டங்கள் இல்லை. எனவேதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நியாயமாக இன்றையதினம் உங்கள் இருவரிடமும் கோரிக்கை வைத்திருக்கின்றோம். இன்று மக்களுக்காகப் போராடுகின்ற இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்காகவும் கோரிக்கை எழுப்புகின்ற ஒரு நாள் தான் இன்றைய நாள் என்பதை நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், இங்கே இருக்கின்ற முன்னவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நிதிநிலையுப் பொறுத்து, நீங்கள் பேராசையோடு கேட்டு விடவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் பேராசையோடு கேட்கவில்லை. எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் இல்லை. ஆனால், நியாயப் பூர்வமாக சம்பளம் கிடைக்கவேண்டும் என்கின்ற நிலைதான் எங்களுக்கு இருக்கிறது. நான் மனந் திறந்து சொல்கிறேன். ஒரு துப்புரவுத் தொழிலாளர், நீண்ட கால துப்புரவுத் தொழிலாளர், ஒரு மாத காலம், இரண்டு மாத காலத்திலே ரிட்டயர் ஆகப் போகின்ற ஒரு துப்புரவுத் தொழிலாளருடைய சம்பளத்தை, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கேட்பாரே யானால், இவருடைய சம்பளத்தையும், அந்த ரிட்டயர் ஆகப் போகின்ற அந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர் சம்பளத்தையும்

1990 மே 5] (திரு. பி. என். வல்லரசு)

எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது இவர் வாய் மூடி மௌனியாகின்ற சூழ்நிலைதான் இன்றைய தினம் இருக்கின்றது.

அதேபோல், பல்வேறு துறைகளில் கடைநிலை ஊழியர்கள் இன்றைய தினம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடைநிலை ஊழியர்களுடைய சம்பளம் என்னவென்று யாராவது சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்பாரேயானால், 'ஆஹா' எனக்குக் கீழே சம்பளம் வாங்குகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினரல்லவா, நீ? என்று அவர் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கின்ற அவல நிலையெல்லாம் இன்றைய தினம் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கின்றேன். சமுதாயத்தில் அந்தஸ்துள்ளவர்கள், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அந்தஸ்தோடு இருக்கவேண்டும், என்கின்ற ஒரு நிலையை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எனவே, இன்றைய தினம் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றிச் சொல்கின்றார்கள். விலை வாசி உயர்வு இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கில்லையா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், முன்னவர் அவர்களும், பல்வேறு மாநிலங்களில் என்னென்ன சம்பள விதிதம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உற்றுநோக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-15 மணி

கேரள மாநிலத்தில் 2,450 ரூபாய், ஆந்திர மாநிலத்திலே 2,750 ரூபாய்; கர்நாடகா மாநிலத்திலே 3,000 ரூபாய்; மகாராஷ்டிராவிலே 3,100 ரூபாய், மத்தியபிரதேசத்திலே 3,450 ரூபாய்; ராஜஸ்தானில் எனக்குக் கிடைத்த செய்தி 4,050 ரூபாய்; ஆனால் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களும், திரு. சிங்காரம் அவர்களும் 6,000 ரூபாய் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே இன்றையதினம் ஒரு மாநிலத்தையாவது உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ இவ்வளவு கேட்கிறார்களே ஒரு 100 ரூபாய், 250 ரூபாய் கொடுத்து சரிக்கட்டி விடலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களும் எண்ணிக்கொள்ளவேண்டாம். எங்களுக்கு உரிய அந்தஸ்தை எல்லாம், அந்த மாநிலத்தை ஒப்பிட்டு தந்து இருக்கிறோம் என்று எதையாவது ஒரு மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள். இன்று கேரள மாநிலத்தில் 2,450 ரூபாய்; ஆந்திர மாநிலத்திலே 2,750 ரூபாய்; கர்நாடக மாநிலத்திலே 3,000 ரூபாய்; மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 3,100 ரூபாய், மிகவும் பின்தங்கிய ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் 4,050 ரூபாய் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே, இன்றைய தினம் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க பிற்பட்ட மாநிலமாக இருக்கின்ற ராஜஸ்தானில் கொடுக்கின்ற

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

[1990 மே 5]

அளவுக்காவது 4,050 ரூபாயாவது இன்றையதினம் சம்பளமாக வழங்கவேண்டும். அதேபோல் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் 5,000 ரூபாய்—இப்போது 2,100 ரூபாய் சம்பளம் என்ற நிலை இருக்கிறது (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதை 5,000 ரூபாய் சம்பளம்—என்ற நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வீடு வைத்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லாத சூழ்நிலை. எங்களுக்கு எல்லாம் வீடு இல்லை என்று நம்முடைய வீட்டுவசதித்துறை அமைச்சர் அவர்களைச் சுற்றி சுற்றி வலம் வந்து கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலை இன்றையதினம் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காக இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் முதலில் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க புதிய சட்டமன்றம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் ராஜஸ்தானில் எப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அங்கே வீடு கட்டிக்கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அதே போல் நீங்கள் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஜீப் வழங்குகின்ற நேரத்திலே, அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமர்கின்ற நேரத்தில் ஒரு இழிசெயல் நடக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யூனியனில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மேலே உட்காருகிற நிலை இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்குக் கீழே உட்காருகிற நிலை அங்கே இருக்கிறது. எந்த யூனியனிலும் ஜீப் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அங்கே 2 நாள் ஜீப் கொடுக்கின்ற ஒரு முறை இருந்தாலும் கூட அதை சரியாக அவர்கள் செய்வது இல்லை. இன்று நான் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருக்கிறேன். அங்கே தலைவர் மற்றொரு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருப்பதால் இது போன்ற இழி நிலை ஏற்படுகிறது. இதை அறிந்து அதற்கு உத்தரவாதமான ஒரு உத்தரவை அங்கே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே பங்குபெற வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய ஒத்த கருத்து என்ற அளவுக்கு இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக இதுவரையிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக வாதாடுகின்ற வேலையை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1990 மே 5

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

திரு. லத்தீப் அவர்கள்தான் அதிகமாக செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவருடைய பணியை வேகமாக திரு. சிங்காரம் அவர்கள் ஆரம்பித்து சட்டமன்ற பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களுடைய ஏகோபித்த ஆதரவை பெற்று ஏறத்தாழ 17 தடவை டேபிளை தட்டுகிற அளவுக்கு கரகோஷம் எழுப்புகின்ற அளவுக்கு ஒரு பெரிய ஆதரவைப் பெற்றார் என்று பார்க்கிற நேரத்தில் இவ்வளவு பெரிய ஆதரவுக்கு இடையில் இருக்கின்ற திரு. சிங்காரத்தை எதிர்த்துப் பேசுவது என்பது முடியாது என்று எனக்குத் தெரிகிறது. அதனால் முழுக்க முழுக்க நான் திரு. சிங்காரத்தை ஆதரிக்கவும் முடியவில்லை, அதே நேரத்தில் அவரை எதிர்த்து விடவும் முடியாது. அதனால் அந்த உணர்வுகளை இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் இப்படியே பேசிக்கொண்டு வந்த வாக்கில் ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ பேசுகிற வேகத்தில் தலைவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு நீங்கள் கட்சியில் பணம் வாங்கிகூட செலவு செய்து விடுவீர்கள். எங்களுக்கு வழிகிளையாது, நீங்கள் செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று. இப்படி தனித்தனியாக பார்க்கிற அளவுக்குக்கூட அந்தக் கோணத்தில் அவர்கள் பார்க்கிற நிலை வரக்கூடாது என்பதால் நான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களை பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20 மணி

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நிச்சயமாக இதிலே குறுக்கே நிற்க மாட்டார் என்று எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனாலே, இந்த நிலையைப் பொறுத்தவரையிலே உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் என்று வருகின்ற நேரத்தில் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நான் 150 ரூபாய் சம்பளத்திலே இங்கே வந்தேன் என்று, நான் வரும்போது 550 ரூபாய் இருந்தது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே வாதாடி, கந்தசாமி, லத்தீப் போன்றவர்களை விட்டு சொல்லச் சொல்லி 1,500 ரூபாய் வருகிற காலம் வரைக்கும் வந்தோம். இன்றைக்கு, இராஜஸ் தானைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லும்போது எனக்கு பயமாக இருந்தாலும் ஒரு வகையிலே மகிழ்ச்சி. சரி, குடும்பம் நடத்துகிற பிரச்சினை இதோடு ஒய்கிறது; நாம் கவலையில்லாமல் இருக்கலாம் போல இருக்கிறது என்கூட நினைக்கலாம். அதனாலே, இந்த நிலைகளை எண்ணிப்பார்த்து உறுப்பினர்கள் இந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுவதற்கு, ஆர்வம் காட்டுவதற்கு, சூழ்நிலைகள் அப்படி அமைந்துவிட்டது என்பதை மட்டும் நாம் பார்க்க வேண்டும். நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன். தேர்தலிலே நிற்கிற நேரத்தில், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்கள்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மே 5]

என்று சொன்னால் கம்யூனிஸ்டுகள் கோபித்துக்கொள்வார்கள் என்பதாலே, அவர்களை விட்டுவிட்டுச் சொல்கிறேன். பல கட்சிகளிலே இருக்கிற தலைவர்கள், எவ்வளவு செலவு செய்வீர்கள் என்பதை முதல் கேள்வியாகக் கேட்டு, நாங்கள் இவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்வோம் என்று சொல்லி, அதை செலவு செய்யவில்லையென்றால், விரட்டிப் பிடித்து செலவு செய்ய வைத்துவிட்டு, கடைசியிலே வந்ததற்குப் பின்னாலே செலவு செய்த கர்சு என்னவாயிற்று என்று கேட்கிற நிலைமைகளெல்லாம் வருகிற நேரத்தில் பல்வேறு கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொள்கிற உறுப்பினர்களை நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதனாலே, அவ்வளவு பேர்களுடைய உணர்வுகளையும் நாம் நிச்சயமாக அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது. அதனாலே அந்த முறைகளை, அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கைகளில் எந்த அளவிற்கு அதிகமாகச் செய்ய முடியுமோ நீங்கள் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதேபோல, உறுப்பினர்களால் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிற தொகுதி அலுவலகம் அத்தியாவசியமான ஒன்று; அதேபோல வாகனம் மிக மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று, உதவியாளர் அளிப்பது என்பது அதை விட அத்தியாவசியமான ஒன்று. எனவே, அதை நீங்கள் உறுப்பினர்களுக்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே பணிவன்போடு முன்னவர் அவர்கள் மூலமாக முதல்வர் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக் கொள்வேன், இன்றைக்கு அதிகமான அளவிற்கு பேருந்தை பயன்படுத்துகிறவர்கள் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். பேருந்துகளிலே இரவு நேரங்களிலே எந்த நேரத்திலும் ஏறுகிறார்கள். பேருந்து விபத்தானாலும்கூட பயத்தோடு இருக்கிற நிலையிலே கூட எப்படியாவது போகவேண்டுமென்ற நிலையில் பேருந்தைப் பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், புகைவண்டியிலே போகிற வசதி எங்களுக்கு இல்லை. புகை வண்டியிலே போகிற வசதி இல்லாத காரணத்தினாலே, பேருந்தைத் தவிர வேறு வசதியோ, வழியோ இல்லையென்ற நிலையில் பேருந்தில் சென்றே ஆகவேண்டும். ஆனால் நான் இங்கே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளேன், புகைவண்டியிலே போகிற வசதியை நீங்கள் உருவாக்கித்தருவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி நீங்கள் அந்த வசதியைப் பெற்றுத்தரவேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பெயரைச் சொன்னாலே 'கூப்பே' கிடைக்கிறது. 2 பேருக்கு 8 பேர் ஏறினாலும் யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். எம். பி. என்று சொன்னாலே அட்டன்டரோ அங்கே இருக்கிற டி.டி.இ. யோ வந்து பார்ப்பதுகூட இல்லை. அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு அந்த வசதி இருக்கும்போது, எந்த நிலையிலும், எந்த வேலையையும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கிறார்கள்; நாளை காலையிலே கோயம்பு

1990 மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

புத்தூரிலே இருக்கிறார்கள்; மறுநாள் மதுரைக்கு வருகிறார்கள்; அடுத்தநாள் டெல்லிக்குப் போகிறார்கள் என்ற அளவிற்கு இருப்பதற்குக் காரணம், ஒரே வசதி அவர்களுக்கு அந்த ரெயில் வசதி. அந்த வசதியை இங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பெற்றுத் தந்தால்தான் ஒட்டுமொத்தமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செய்கிற எல்லா வசதிகளைவிட நீங்கள், புகை வண்டியிலே, எந்த நேரத்திலே வேண்டுமானாலும் நம்முடைய எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பாஸ் காட்டினால் முதல் வகுப்பிலே போகலாம் என்கின்ற நிலையை நீங்கள் உருவாக்குவீர்களானால் மாநில சுயாட்சிக்குச் செய்கிற முதல் காரியம் இது என்பதை நான் இங்கே வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ரெயில் வண்டி என்பது டெல்லிக்காரனுக்கு மட்டும்; சொந்தம் தமிழ்நாட்டுக்காரனுக்கு சொந்தம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, தமிழ்நாட்டிலே ஓடுகிற ரெயிலிலே மட்டும் ஏறுவதற்காகவாவது நீங்கள் வசதி செய்துதருங்கள். தமிழ்நாட்டைத் தாண்டி நெல்லுருக்குப் போக வேண்டாம். நெல்லுருக்கு தமிழ்நாட்டு எம்.எல்.ஏ. போனால் டிக்கெட் வாங்க வேண்டுமென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலே போகிற புகை வண்டியிலே எந்த நேரத்திலும் முதல் வகுப்பிலே நாங்கள் பயணம் செய்கின்ற வசதியை ரெயில்வே நிர்வாகம் செய்தால் தான் ரெயில்கள் ஓடும் என்ற நிலையை நீங்கள் உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல, நம்முடைய இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது ரொம்ப பழைய காலத்து சட்டமன்றம் என்ற நிலை இருக்கிறது, அதை கொஞ்சம் மாற்றி, புதிய சட்டமன்றம் வரவேண்டுமென்ற ஆர்வம் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது. அதைவிட, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே சொன்னது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. இதற்காவது ஒரு சென்டிரலைஸ்டு ஏர் கண்டிஷனாவது செய்து இருக்கலாம். இப்போது அமைச்சர்களுக்கு ஒரு வசதி வந்திருக்கிறது. அமைச்சர்களுடைய எல்லா அறைகளும் ஏ. சி. செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வகையிலே மகிழ்ச்சிதான். ஏதோ அமைச்சர்களுடைய பணிக்கு ஏ. சி. அவசியம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சட்டமன்றம், இவ்வளவு பெரிய சட்டமன்றத்தில் 4 மணி நேரம் உட்கார்ந்து இருப்பதற்கு வசதி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற நிலை இருப்பது-இது ஒரு சாதாரண காரியம், சென்டிரலைஸ்டு ஏ. சி. என்று சொல்வதை மிக மிகச் சாதாரணமர்கச் செய்துவிட முடியும்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மே 5]

12-25 மணி.

அதையாவது நீங்கள் கவனித்து, செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற நம்முடைய ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் மிகவும் வற்புறுத்திச் சொன்னார். அவர்களுடைய வேலை நிரந்தரம், ஊதிய உயர்வு, அவர்கள் அதிகமாக ஆற்றுகிற பணிக்கு தரப் படுகிற சம்பளம். இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் கேட்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிற காணத்தினால், எங்களைப் போன்றவர்களை வைத்து கேட்கிற நிலை இருக்கிறது. அவர்களே, செயலாளரிடத்திலோ, மற்றவர்களிடத்திலோ கோரிக்கையைக் கொடுத்து, நிச்சயமாகப் பெற முடியாது. எனவே, அவர்களின் கோரிக்கையை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே இருக்கிற நூலகம், மிகவும் பழைய காலத்து நூலகம், நால் எல்லாம் பழையதாகிப் போய், அதைப் பெறுகிற இடம்கூட வசதி இல்லாத நிலையாகி, அதுவும் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. குழு ஒன்று போட்டிருக்கிறீர்கள்; நூலகக்குழு என்று; கூடுவதே இல்லை, காரணம் என்னவென்றால், அதற்குத்தலைவர் நம்முடைய பேரவைத் தலைவர். பேரவைத் தலைவர் மீது குறை சொல்லக் கூடாது என்பதாலே விடுகிறேன். பேரவைத் தலைவர், ஒன்று அந்தக் குழுவின்மேல் தலைவராக இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், வேறு யாரையாவது, குழுத் தலைவராக மாற்றிவிட்டு, அந்தக் குழுவை செயல்படச் செய்து, சிறப்பாக நூலகம் இருக்கிறது என்ற நிலையை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும். காரணம், எனக்கு நேற்று ஒரு நிலை உருவானது. நேற்றைய முன்தினம் இரண்டு நாட்களாகவே ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. அந்தப் பிரச்சினையை நான் சொல்ல விரும்ப வில்லை. ஆனால், 'ரெபரேன்ஸ்' எடுக்க வேண்டும்; ஒரு விவரம் எடுக்க வேண்டுமென்று கருதி, நான் அதை எழுப்பியாவது முதலமைச்சருக்குத் தரவேண்டுமென்று கருதினேன். (என்) வளவோ முயற்சித்தும் கூட, கடைசியில் அது எனக்குக் கிடைக்க வில்லை. போய் பார்த்தால் கன்னிமேரா லைப்ரரி யில் அது இருந்தது; இருந்தாலும், இன்றைக்குக்கூட அதை வாங்கித்தர முடியவில்லை. எனவே, அந்த அளவுக்கு நூலகத்தைப் புதுப் பிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்னொன்று: சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே ஏதோ ஒரு 25, 30 வருடங்களில் போடப்பட்ட குழுக்கள்தான் இன்றுவரையில் இருக்கின்றன. இப்போது சமீபத்தில் ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் பற்றி ஒரு குழுவும், மனுக்கள் குழுவும் தான் புதிதாக வந்திருக்கின்றன. நான் பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்

1990 மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

கிறேன். ஒவ்வொரு அமைச்சருக்குக் கீழேயும், 6 உறுப்பினர்கள் 8 உறுப்பினர்கள்—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு குழு, அமைச்சர்கள் எவ்வாறு செயல்படுகிறார்கள், என்று அமைச்சர்களைக் கண்காணிக்கின்ற ஒரு செயற்குழு இருக்க வேண்டும். அது, 'கன்சல்டேடிவ்' குழுவாக இருக்கலாம்; அல்லது, ஆலோசனைக் குழுவாக இருக்கலாம். ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும், ஒவ்வொரு ஆலோசனைக் குழு வைத்து, ஒவ்வொரு இலாகாவிலேயே என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் செய்கிற வேலையை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்கிற..... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆறு பேருக்கு, ஏழு பேருக்கு ஒரு குழு போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார். அவருடைய ஆட்சி காலத்திலே எத்தனை பேர் போட்டிருந்தார்கள்? 3. பேர் போட்டிருந்தார்களா? மூன்றா அல்லது இரண்டா? போட்ட குழுவில் மெம்பர்களை அதிகமாக்க வேண்டும் என்கிறீர்களா? அல்லது குறைக்க வேண்டும் என்கிறீர்களா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே (குறுக்கீடு).

*திரு. சா. பீட்டர் அல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகிற போது, அமைச்சர்களைக் கண்காணிக்க என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையில் உடன்பாடு இல்லை. பார்லியமெண்டில் இருப்பது போல ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்க வேண்டும். "Consultative Committee for every Ministry" அதை நான் கடந்த ஆண்டிலேயே முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். அது மற்ற மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. "That is not a watching Committee, but it is only a consultative Committee" என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதற்கான 'புரபோசல்' வந்திருக்கிறது; அதுபற்றி அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் துரைமுருகன் எப்போதும் விவகாரத்தை இழுத்துவிட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்.

[1990 மே 5]

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : இராதாதான் இதுமாதிரி எப்போதும் செய்வார். *Speak with dignity and decorum.*

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் இதிலே பிரச்சினை வேண்டாம் என்பதாலேயே தான், அன்று சொல்ல வேண்டியதைக்கூட சொல்லக்கூடாது என்று விட்டு விட்டேன். ஆனால் இன்றைக்கு உங்கள் ஆட்சியிலே செய்தீர்களா, எங்கள் ஆட்சியைக்கேட்கிறீர்களே என்றெல்லாம் கேட்கிறார். அது அல்ல பிரச்சினை. நடப்பது எங்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி. நீங்கள் தயவுசெய்து அதில்குறுக்கிட வேண்டாம் என்பதைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே, எங்கள் ஆட்சியில் நடைபெறவில்லை என்பதற்காக நாங்களும் செய்ய மாட்டோம் என்று துரைமுருகன் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : இராதாவுக்கு இதே பழக்கமாகப் போய்விட்டது. திருப்பியும் இதே மாதிரிதான் பதில் அளிக்க வேண்டியிருக்கும். ஏனென்றால் இந்த மன்றத்தில் ஒரு மரபு உண்டு. ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரை விளக்கும் போது கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கொக்கர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு அமைச்சரை கொல்லும் போது, எனக்காக அல்ல—மாண்புமிகு அமைச்சர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ, வீட்டிலே மாங்காய்க்கு ஆடு, மாடு மேய்க்கிறவனை கூப்பிடுகிற மாதிரி, துரைமுருகன் என்று சொல்கிறார். திருப்பி, இதே மாதிரி இராதா என்று சொல்ல ஆரம்பித்தேன் என்றால் தாங்க மாட்டீர்கள்...

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களோ, இல்லையோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் அவரை தரம் குறைத்து அல்லது இழிவு படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே சொல்ல வில்லை. அவர் இராதா என்பதாலே நான் ஒன்றும் குறைந்துவிடமாட்டேன். அவர் இராதா என்று அழைப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். துரைமுருகன் அவர்கள் இராதா என்று அழைப்பதிலே தான் பெருமை படுகிறேன். “மாண்புமிகு” கொஞ்ச நாளைக்கு இருக்கும்; பிறகு போய் விடும்...

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : எல்லோருக்கும் எல்லாம் நிரந்தரமானது அல்ல. ஆனால், இந்த மன்றத்தில் ஒருவரை விளக்கிறபோது, மாண்புமிகு திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் சொன்னார் என்று சொல்ல வேண்டும். அதேபோல், மாண்புமிகு அமைச்சர், மாண்புமிகு தலைவர் என்று சொல்ல வேண்டும். நானும், திருப்பி திருப்பி சொல்கிறேன், ஆனால், துரைமுருகன் சொன்னார்; துரைமுருகன் சொன்னார் என்றே சொல்கிறார். துரைமுருகன் என்று தனிப்பட்ட முறையில் கூப்பிட்டால் அதிலே மகிழ்ச்சிதான்; அதிலே நான் குறைந்துபோய் விடவில்லை.

[1990 மே 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையில் பொது விவாதம், அதற்குப் பிறகு மானியங்களின் மீது நடக்கிற விவாதம் என்று இவை அனைத்தும் உருவாக்குகிற சூட்டினைக் குறைப்பற்காகத் தான் இந்த மானிய விவாதத்தையே இறுதியாக நாம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதிலே நம்முடைய தோழமை நட்பு என்ற உணர்வுகளோடு கலகலப்பாக நாமெல்லாம் கருத்துக் களைப் பரிமாறிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாக இன்று இந்த அவையிலே இருந்து கலைந்து செல்வது என்ற இதுபோன்ற நிலைமைகள் தான் வழக்கமாக இருப்பது அதுதான் மரபு. அந்த மரபு வீணாகிற வகையில் அமைச்சரும் நடந்துகொள்ள வேண்டாம், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதை மேலும் வளர்க்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-30 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தது முன்னாள் உறுப்பினர்களைப்பற்றிப் பேசியாகவேண்டும். நேரம் ஆகிவிடும், மணியும் அடித்து விடுவீர்கள் என்ற பயம் எனக்கு வந்துவிட்டது. எனவே முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு ஓய்வூதியம் என்பது மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று. அவர்கள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். 5 ஆண்டுக்காலம், 10 ஆண்டுக் காலம் என்று என்றைக்கோ பணியாற்றிவிட்டு எந்தவிதமான பலனும் இல்லாத அளவுக்கு பல்வேறு கஷ்டங்களிலே இன்றைக்கு இருப்பவர்களை நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குகிற வகையில் ஓய்வூதியத்தினுடைய நிலையை நாம் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அதைவிட மிகப்பெரிய கோரிக்கை இன்றைக்கு அவர்கள் பேருந்துகளில் செல்வதற்கு பாஸ் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் நீண்ட நாட்களாக அதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே கொஞ்சம் களிவோடு அவர்களுக்கு அந்த பாஸ் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு முழுவதும் போவதற்கு பாஸ் தர முடியவில்லை என்றாலும் ஒன்றை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எந்தப் பகுதியிலே வசிக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற பேருந்துக் கழகங்களில் இருக்கின்ற பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில் மட்டுமாவது அவர்களுக்கு பாஸ் கொடுத்தால் நல்லது. அப்படிக் கொடுத்தால் இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு பெரிய வாய்ப்பு என்னவென்றால் எல்லா பேருந்து கழகப் பேருந்துகளும் சென்னைக்கு வருகின்றன. மேலும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் அவர்களுடைய தொகுதிகளையும் சுற்றி விடலாம். எனவே தயவுசெய்து அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மே 5]

கிறேன். அதாவது அவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களிலே உள்ள பேருந்து கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பேருந்துகளில் அவர்கள் செல்கிற அளவுக்கு பாஸ் வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் மறைந்தபின்னாலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்து மறைந்துவிட்டால் இப்போது 50,000 ரூபாய் கிடைக்கும். அதற்காக நாங்களே ஏக்கத்தோடு இருக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் முடிந்ததற்குப் பின்னால் என்ன ஆகும் என்ற பயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களை இன்குரன்ஸ் திட்டத்திலே சேர்த்து எங்களுக்குத் தருகிற சம்பளத் திட்டத்திலே இருந்து ஒரு 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் எங்களுடைய சம்பளத்திலே இருந்து எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கமும் 100 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய் கொடுத்து நாங்கள் ஓய்வு பெற்றதற்குப் பின்னால், எங்களுக்குப் பின்னால் எங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு அந்தப் பணத்தை ஓய்வூதியமாகத் தரவேண்டும். அதாவது கணிசமான தொகை தருகிற வகையில் 5 ஆண்டுகள் நாங்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தில் இருந்து நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு அதை ஒரு திட்டமாக ஆக்கி, அதை ஒரு பெரிய பணமாக ஆக்கி எங்கள் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுகிற நிலையை நீங்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் 1967 ஆம் ஆண்டில் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி அமைக்கிறபோதுதான் புதிய விடுதி கட்டப்பட்டு இருந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் கட்டினார்கள். நமக்கு நினைவு இருக்கிறது. அந்த விடுதியைத்தான் இன்றைய வரையில் நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைய வரையில் விடுதி கட்டப்படவில்லை. வீடும் கட்டப்படவில்லை அதிலே மிகப்பெரிய தவறுதலான நிலை இருந்திருக்கிறது எனவே அதை மாற்றி நாம் உறுப்பினர்களுக்கு புதிய விடுதிகளை வசதியோடு இருக்கிற விடுதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் 5 ஸ்டார் ஹோட்டலிலே இருக்கிற வசதியை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதி இருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்தால் இப்படியும் ஒரு விடுதி இருக்கிறதே என்று கவலைப்படுகிற நிலை இருக்கிறது.

இதைவிட மிக முக்கியமானது வீடு கட்டுவது என்பது. ஒரு 50, 60 வீடுகளாவது இருந்தால்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சாப்பிடுகிற வசதியை அவர்களே அந்த வீட்டிலே செய்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே அந்த வகையிலே ஒரு 50 வீடுகளாவது இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்தால்தான் மூன்றில் ஒரு பகுதியினராவது வீடுகளில் தங்குகிற வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு நாம் வசதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும்.

1990 மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அதைவிட முக்கியமான ஒன்று இந்த ஹோட்டல் வசதி என்பது மிக, மிக மோசமான நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அதை மாற்ற வேண்டும். ஒரு காலம் இருந்தது எங்களுக்குத் தெரியும். 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு மூன்பு சிலபேர் சாப்பிடுவதற்காக எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலுக்கு வருவார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்த நேரத்தில் அது ஃபேமஸ் ஆக இருந்து சாப்பிடப் போக வேண்டும் என்றால் எம்.எல்.ஏ., ஹாஸ்டலுக்குப் போனால் நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே ஒரு மோசமான சாப்பாடு சாப்பிடவேண்டும் என்றால் நம்முடைய நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற நிலைவந்தாயிற்று. எனவே அதை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியர் அவர்கள் பேசி, அதன்பின் துணை வினாக்களை முடித்து, ஒரு மணிக்குள்ளாக மானியங்களை முடிக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : எனவே அவர்கள் பேச இருக்கின்ற காரணத்தால், பேரவைத் தலைவராகிய நீங்களும் வற்புறுத்துகிற காரணத்தால், அவர்களும் நிறைய அறிவிப்புகளைச் செய்ய இருக்கிறார்கள்; அந்த மகிழ்ச்சியிலே நானும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற காரணத்தால் எல்லா பிரச்சினைகளையும் இத்தோடு விட்டுவிட்டு முடித்துவிடுகிறேன்.

12-35 மணி

மாண்புமிகு பாட்பீடம் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்ற திருவிழா போல ஒவ்வொரு ஆண்டும் சட்டமன்றத்தைக் குறித்தும், அதன் தேவைகளைக் குறித்தும் தேர்தல்களைக் குறித்தும் இந்த சட்டமன்றத்திலே பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்து வைக்கப்படுவதும் அதை அவ்வப்போது பரிசீலித்து அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் சார்பில் தங்களால் இயன்ற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்ற முயற்சிப்பதும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிலே திருப்தியடையாமல் தங்களுடைய வேண்டுகோள்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற எண்ணம் பெறுவதும் ஒரு வழக்கமான காரியம்தான். இருந்தாலும் கூட, நோக்கத்தில் இந்த அரசு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பணி சிறப்பாக நிறைவேற வேண்டும், அதனுடைய பணி தொடர்பாக மக்களாட்சி முறை சீராகவேண்டும், சட்டமன்றம் கூடுகிற நேரங்களில் அவர்கள் எடுத்து வைக்கின்ற கருத்துக்கள் மூலமாக ஆட்சியும் நல்லாட்சியாக மலரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மதித்து செயல்படுகிற ஒரு ஆட்சிதான் தமிழகத்தில் செயல்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிடுவது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 5]

மக்களாட்சி என்ற முறையை மிகப் பெரிய அளவுக்கு மதிக்கின்ற ஒரு மனப்பான்மை தமிழகத்திற்கு சிறப்புடையது என்பதை ஒரு வகையில் பெருந்தலைவர் காமராஜரை எண்ணுகிறவர்களாக இருந்தாலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களை எண்ணுகிறவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் காட்டிய வழிமுறைகள், இந்த மன்றத்தில் ஒன்றிரண்டு நேரங்களில் சில தவறுகள், சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டாலும் கூட காப்பாற்றப்படுகின்றன என்று உணருகிற யாராக இருந்தாலும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் சிறந்த முறையில் இயங்குகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால், நம்முடைய விருப்பங்களுக்கு மாறாக பல நேரங்களில் பல சூழ்நிலைகள் நம்மை ஆட்டி வைக்கின்ற அல்லது அந்த சூழ்நிலைகள் நமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றவிடாமல் ஆக்கிவிடுகின்றன. ஒன்று, கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இந்த மாதிலத்திலே இருக்கின்ற இந்த சட்டமன்றக் கட்டிடம் பிரிதொகு இடத்தில் மிக விரைவாகக் கட்டப்படும், அப்படிக்கட்டப்படுவதன் மூலமாக அங்கே இயங்குவது மட்டுமல்ல, உறுப்பினர்களும் வசதியோடு பணியாற்றலாம் என்ற ஒரு கருத்து, கருத்தளவிலே பலமுறை பரிசீலிக்கப்பட்டு, பல முறை பல்வேறு ஆட்சிக்காலங்களிலே கூட ஆய்வு செய்யப்பட்டு, ஒரு காலக் கட்டத்திலே இப்போது கலைவானர் அரங்கமாக இருக்கிற அந்த இடம் கூட சட்டமன்றமாக உருவாக்கப்பட்டு, அப்படி உருவாக்கப்பட்டாலும் கூட அது ஏற்புடையதாக அமையாத நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தால், அவற்றை தீர்மானித்தும், அதை செயல்படுத்த, நிறைவேற்ற குறைந்தது நான்காண்டு, ஐந்தாண்டுகள் ஆகும். அப்படி தீர்மானிப்பதிலேயே அவ்வப்போது ஏற்பட்ட சஞ்சலங்கள் காரணமாக, ஐயங்கள் காரணமாக ஒரு தகுந்த முடிவை எடுத்து நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில், அப்படிப் பல இடங்களை எண்ணிப் பார்த்து, ஏற்புடையதா என்ற கேள்விக்கு ஆளாகி, ஒரு வேளை சட்டமன்றம் ஒரு இடத்திற்குப் போய் இங்கேயிருக்கிற ஆட்சி அமைப்பு, செயலகம், தலைமைச் செயலகம் இந்த இடத்தில் இருக்குமானால் அதிலும் அந்த செயலகத்தினுடைய முழு ஒத்துழைப்பு, அதனுடைய பணி நமக்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படலாம், அதிலே குறை ஏற்படலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அது தடைப்பட்டு போன கருத்தாகத்தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எடுத்துக் கொள்கிற முயற்சி, முழு அளவில், முழு வடிவில், முழு மன நிறைவு உணரப்பட்டு, செய்யத்தக்கதாக உணரப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நம்பிக்கை, அரசுக்குக் கூட ஏற்படவில்லை. ஆனால், இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் இந்த சட்டமன்றத்தில் இந்த இடத்தில் பணியாற்றுகிறபோது, இங்கேயிருந்து 4 மணி நேரம், 5 மணி நேரம் இருந்து பணி செய்வதற்கு இங்கேயுள்ள வெட்ப் நிலை காரணமாக காற்றோட்டம், கடற்கரைக் காற்றோட்டம் தடைபடுவதன் காரணமாக, அவ்வப்போது நினைவூட்டி, பல உறுப்பினர்கள்

ளம்

1990 மே 5]

[டாக்டர். க. அன்பழகன்]

எடுத்துச் கொன்னாலும் கூட, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராதா அவர்களும் கூட இங்கே இருந்து பணியாற்ற வேண்டுமானால், இந்த இடத்தில் தட்ப நிலை உடையதா, ஏர்கண்டிஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை, அவர்கள் இங்கே வலியுறுத்தினார்கள். இன்றைக்குள்ள நிலையில் இந்த சட்டப்பேரவை மண்டபத்தை, அதன் சுற்றுப்புற வளாகத்தோடு, உறுப்பினர்கள் உட்காருகிற அந்த இடம் வரையில், மொத்தமாக இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேருடைய வேண்டு கோளையும் நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த அரசு திட்டமிட்டு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை, ஏர்கண்டிஷன் செய்வதற்கான ஆலோசனை, கருத்து பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பெற்றுவிடவில்லை—பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த இடம் ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட பின்னராவது அடிக்கடி வெளியே செல்ல வேண்டிய அவசியம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் குறைய முடியும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். (சிரிப்பு).

12-40 மணி.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் உள்ளே உட்காருகிற நிலையை நீங்கள்தான் அடிக்கடி உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கரு உருவாகிவிட்ட காரணத்தால் 10 மாதத்திற்குள் பெற்று தந்து விடுவீர்கள் அல்லவா? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர். க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு கருவுக்கும் ஒவ்வொரு காலக் கட்டம் இருக்கிறது. மனிதக் கருவுக்குதான் 10 மாதமே தவிர யானை கருவுக்கு நீண்டகாலம் ஆகும். (சிரிப்பு) இருந்தாலும், மிக விரைவில் முடியும். தலைவருடைய திறமையை எதை எடுத்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர் நிறைவேற்றுவார் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள் எனவே, விரைவில் முடிக்க முயற்சிக்கப்படும்.

உறுப்பினராக இருந்து மறைய நேரிடக்கூடியவர்கள் குடும்பத்திற் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கடந்த காலத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது. அப்படி நம்முடைய அவையில் உறுப்பினராக இருந்த மறைய நேரிட்ட எட்டியப்பன் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் தீதியுதவி செய்ததை வரவேற்றாலும் கூடுதலாக அப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத துயரமான சூழ்நிலை ஏற்படுமானால்

(டாக்டர். க. அன்பழகன்)

(1990 மே 5)

இன்னும் அதிகமாக நிதி வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி தெரிவிக்கிறபோது நல்ல ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார்கள். சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களாக ஆனவர்கள் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தில் ஒரு சந்தா செலுத்துவதன் மூலம், அப்படிச் சந்தாதாரர்களாக சேர முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, அப்படி சந்தா செலுத்துவதன் மூலம், வேறு சில இடங்களில் கூட சந்தா முறை இருக்கிறது, அந்த முறையில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் மூலம் மறைந்து விடக் கூடிய உறுப்பினர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நல்ல நிதி ஆதரவைத் தரமுடியுமா என்பதை இந்த அரசு, சட்டமன்றத் துறை மூலம் ஆலோசிக்கும் அந்த ஆலோசனையை நடத்தி, இந்த ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறை இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஏற்புடையதாக இருக்குமா என்பதை அறியும் நிறைவேற்றலாம் என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, பல்வேறு மாநிலங்களில் அங்குள்ள உறுப்பினர்கள் மிக அதிக உதவித் தொகை பெறுகிறார்கள், அதிக ஊதியம் பெறுகிறார்கள். அதிகமாக அலவன்ஸ் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிகமாக கொடுக்கிறார்கள் என்று மேற்கு வங்கத்தையோ அல்லது கேரளாவையோ அவர்கள் சுட்டிக் காட்டவில்லை. அதிலிருந்து ஓர் உண்மையை தெரிந்துகொள்ளலாம். இது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு வகையாக அமைந்திருக்கிறது. இது அந்தந்த மாநிலத்தின் வரலாற்றைப் பொருத்தது. ஆங்காங்கே பிறந்தவர்கள் வளர்ந்து வருகிற காலத்தையும் சூழ்நிலையையும் பொருத்தது. அந்தந்த மாநிலச் சூழ்நிலைக்கு ஆட்பட்டவர்களாகத்தான் அவர்கள் இருக்கமுடியும். அது போல சட்டமன்றங்களும் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலே பிறந்து, வளர்கிறபோது அந்தந்த மாநிலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத்தான் ஊதியம் அதிகமாகும். ஆகவே, பாராளுமன்றத்தைப் போல இங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் பெற வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. எதிர்பார்க்கவும் கூடாது. நான் ஏதோ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்மைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்ற கருத்தில் பேசுகிறவன் அல்ல; எல்லா மக்களுமே சமம் என்ற கொள்கையுடையவன் நான்; சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை விடப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்ற கொள்கையுடையவன் அல்ல நான். ஆனால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பணியாற்றுவதற்கு ஒவ்வொரு விகிதமான வசதி தேவைப்படுகிறது. இங்கே பேசும் போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் ராஜஸ்தானைக் குறிப்பிட்டார். பஞ்சாபையும் குறிப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கர்ஷ்மீரையும் குறிப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். ஆனால் அங்கே எந்தச் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் பார்க்க வேண்டும். 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1990 மே 5)

(டாக்டர் க. அன்பழகன்)

திரு. சிங்காரம் அவர்கள் காஷ்மீரில் போய் இருப்பாரா? (சிரிப்பு)
என்னதான் பேரவை உறுப்பினராக இருந்தாலும் பேரவை
ஆரணியை மறக்க முடியுமா? அதுபோலக் காவிரிக் கரையை
மறக்க முடியுமா? நம்முடைய உறவினர்களை, சுற்றத்தாரை
திரென்று மறக்க முடியுமா? திரென்று நமக்கு சம்பளம்
அதிகமானால் சொந்தக்காரர்கள் கூடக் கைலிட்டுவிடுவார்கள்.
எனவே, இது எல்லாம் எந்தச் சூழ்நிலையில் நாம் வளர்கிறோம்
என்பதைப் பொறுத்தது.

ஆனால் பழைய நிகழ்ச்சிகளை நினைவூட்டுவது என்றால்,
இந்த மாநிலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் ஊதியம்
ஏறத்தாழ 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து எவ்வளவு என்று பார்த்தால்
1964 ஆம் ஆண்டு வரையில் பெற்று வந்தது வெறும் 150
ரூபாய்தான், நான் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு 1957-லேயே உறுப்
பினராக வந்தவன். கலைஞரும் அப்படித்தான். 1964-லேதான்
அது 250 ரூபாயாக ஆயிற்று, 1971-லே மேலும் 100 ரூபாய்
சேர்த்து 350 ரூபாயாக ஆயிற்று. 1974-லே இந்த 100 ரூபாய் 200
ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டு 450 ரூபாயாக ஆனது. 1971, 1974
ஆம் ஆண்டுகளிலும் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தான்
முதலமைச்சர். முதல்வரவர்கள் நினைவூட்டுகிறார்கள்.

12-45 மணி.

அப்போதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஊதியத்தை
உயர்த்த வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சிதான் ஆலோசனைவழங்கும்
எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிட
முன்னேற்றக் கழகம் எல்லாம், இந்த ஊதிய உயர்வை ஏற்று
கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லி, பல் முறை வெளி நடப்பு
செய்திருக்கிறோம். இப்போது காலம் எவ்வளவு மாறி
இருக்கிறதென்று பார்த்தால், எதிர்க் கட்சி வழி காட்ட, ஆளும்
கட்சி பின்பற்ற வேண்டியிருக்கிறது. 1975-ஆம் ஆண்டில்,
1—4—1975-ல் அப்போதுதான் கலைஞர் முதலமைச்சர் —
450 என்பது 550 ஆகி, 1978-லே அது 750 ஆகிறது. அதற்குப்
பின்னால் 1980—81-லே 800 ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது.
1981-82-லே 800 என்பது 950 ஆகிறது. 1982-லே 1—4—82-
லே 1,050 ஆக்கப்படுகிறது. 1984-ல் எல்லாம் சேர்ந்து 1,250
ரூபாய், 1985-லே 1,450 ரூபாய். 1987-லே 1,550 ரூபாய்,
1—6—1989-ல் கடந்த ஆண்டு, கலைஞர் மறுபடியும்
முதலமைச்சராக அமர்ந்த போது அந்த 1,550, 1,750
ஆக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்
களுடைய வேண்டுகோள்கள், வலியுறுத்தல்கள், ஒருமித்த
உணர்வுகள், பல்வேறு விளக்கங்கள், இன்னும் ஒரு வகையிலே
சொல்லப்போனால் ஒரு வேளை உயர்த்தாவிட்டால் மறியல்
நடந்தாலும் நடைபெறும் என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

(1990 மே 5)

உயர்வை நீங்கள் கேட்டிருக்கிற காரணத்தால், ஒரு வேளை இரும்புத் தொகுதிக்குப் போகாவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற கவலையோடு, அந்த ஊதியத்தை ஓரளவுக்காவது உயர்த்த வேண்டும்; தமிழக அரசினுடைய நிதிநிலை எப்போதுமே பங்கிட்டு வழங்குகிற ஒன்றாகத்தான் உள்ளது.

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை”.

என்பதால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் எண்ணிப்பார்த்து. .

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5,000-க்கு மேலேயா (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜம்மு காஷ்மீர், மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே ஓரளவுக்கு நம்மைவிட 100 ரூபாய் குறைவு தான். ஆனால் இந்தியாவிலே மெஜாரிட்டி மாநிலங்களில் அதிகமான சம்பளம். இன்று மெஜாரிட்டி பெற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தியாவிலே உள்ள மெஜாரிட்டி மாநிலங்களைப் பின்பற்றித் தான் நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு மெஜாரிட்டி மாநிலங்களில் மது விலக்குக் கொள்கை காப்பாற்றப்படவில்லை என்ற நிலையில் தமிழகத்திற்கு மட்டும் மது விலக்கு, மது விலக்கு என்று நடைமுறையில் வெற்றி பெறாத மது விலக்கை வலியுறுத்துகிற நோக்கத்தையும் கொண்டிருப்பவர்கள்தான். மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்பது அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வசதியாக இருக்கக் கூடாது என்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையல்ல. நடைமுறைச் சாத்தியம் என்பதுதான் இப்படிப்பட்ட கரியங்களில் அவ்வப்போது பின்பற்றப்படுகிறது. என்னவே அந்த நடைமுறைச் சாத்தியங்களை உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோள்களை அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலைக்குள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குப் பின்னர், முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு, இப்போது நான் அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு ஓர் உறுப்பினர் பேசும் போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சரவர்கள், முன்னவருடைய ஆலோச

1990 மே 5]

[டாக்டர் க.அன்பழகன்]

னைக்கு குறுக்கிடக்கூடாது, அல்லது தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிக்கிற அந்தப் பொறுப்பேகூட முதல்வர் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. நான் முன்னவராக இருந்தாலும், நிதி அமைச்சர் வழங்கினால்தான் அந்த நிதி உங்களுக்கு வந்து சேரும். அந்த முறையிலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றுவரையில் மாதம் 600 ரூபாய் ஊதியமாக சம்பளம் என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிற தொகை, மே ஒன்றாம் நாள் முதல் 1,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. 400 ரூபாய்தானே என்று யாரும் கருதக்கூடாது. 600 ரூபாயாகத்தான் இருந்தது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, 400 ரூபாய் உயருகிறது என்பதை இணைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஈட்டுப் படியாக 700 ரூபாய் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு வந்தது. அது இந்த மே ஒன்றாம் நாள் முதலாக 800 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு, அதன் மூலமாக 100 ரூபாய் அதிகமாகிறது. தொலைபேசி படியாக 450 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது, இன்று முதல், மே முதல் 700 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இதுவரையில் உறுப்பினர்கள் மாதம் 1,750 ரூபாய் பெற்று வந்த அந்த மொத்தத்தொகை 2,500 ரூபாயாக மே முதல் உயர்த்தப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12-50 மணி

அடுத்து, (குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, நான் கை தட்டுவதற்காக, உற்சாகப்படுத்துவதற்காக, அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. உறுப்பினர்களுடைய ஊதியம் உயர்கிற அந்த அடிப்படை ஆரம்பமாகிற காரணத்தால், அமைச்சர்கள், அதே போல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகிய பொறுப்பிலே உள்ளவர்களுக்கும் ஊதியத்தை, விகிதாசாரத்தில், உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட ரூ. 2,100, ரூ. 3,000 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

அடுத்து, முதலமைச்சருடைய ஆட்சிமன்றச் செயலர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சட்டப் பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர், அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்கு இதுவரையில் வழங்கப்பட்ட, ரூ. 1,900 என்பது மே முதல் ரூ. 2,700 ஆக, ரூ. 800 அவர்களுக்கும் உயர்த்தப்படுகிறது. அரசாங்கத்தினுடைய கொறடாவுக்கும் அந்த ஊதிய உயர்வு வழங்கப்படும்.

ரெயில் கட்டணத் தொகை, இதுவரையில், ஓராண்டுக்கு, அவர்களுக்குள்ள கூப்பன் அடிப்படையில் அதற்கு ஈடாக ரூ. 5,650 வழங்கப்பட்டது. இப்பொழுது ரூ. 7,000 ஆக வழங்க அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது.

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 5]

முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு, ஏற்கனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்து இன்று தொடராதவர்களுக்கு, இடைக்காலமாக இருந்தாலும் கூட, அந்தக் காலத்திற்கு வழங்கப்படுகிற ஓய்வூதியம் ஒராண்டு உறுப்பினராக இருந்தாலும் ரூ. 300-லே தொடங்கி, மேலும் ஒவ்வோராண்டுக்கும் ரூ. 50 வீதம் அதிகம் படுத்தலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டு, அதனுடைய உச்ச சட்டம் ரூ. 600 ஆக ஏற்கெனவே நடைமுறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது அது மாற்றப்பட்டு, குறைந்தபட்ச ஓய்வூதியம் ரூ. 500 ஆகவும், அதிகபட்ச ஓய்வூதியம் ரூ. 1,000 ஆகவும் அதே முறைப்படி வழங்குவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இங்கே பணியாற்றுகிற அலுவலர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி கேட்டார்கள். அந்த அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற அன்றாடச் சம்பளம் அல்லது ஊதியம் ஏற்கனவே உள்ள முறைப்படி இருந்தாலுங்கூட அவர்களுக்கு இப்பொழுது அன்றாடம் வழங்கப்படுகிற படி சார்நிலை ஆய்வாளர் மற்றும் உதவி ஆய்வாளர் ஆகியோர்களுக்கு ரூ. 7.50 வழங்கப்படுகிற அந்தப் படி, இந்த நாள் முதலாக, நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 15 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. அதே போல, தலைமைக் காவலர் மற்றும் காவலர்களுக்கு ஏற்கனவே ரூ. 6 படி வழங்கப்பட்டது இப்பொழுது ரூ. 12 என்று உயர்த்தப்படுகிறது. ஒட்டு மொத்த தினக்கூலி பணியாளர்களுக்கு, ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட குறைவான படி, என்பது, இப்பொழுது படி மட்டும் ரூ. 10 ஆக, சம்பளம் தவிர, வழங்கப்படவிருக்கிறது.

மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டப் பேரவை அதிக நாள் நடைபெற வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தினார்கள். அதிக நாள் நடைபெறுவதற்கான அந்த நல்ல நோக்கத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்த முயற்சிக்கும்.

அதே போல, இங்கே உள்ள நூலகம் ஏற்கெனவே ஓரளவு பழுதுபட்டு இருக்கிற கட்டிடத்தில் இருப்பதன் காரணமாக, சில இடங்களில் புத்தகங்களைச் செம்மையாகப் பாராமிக்க முடியாத ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்த இட வசதியைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் பெறப்பட்டதற்குப் பின்னர் அதைச் செம்மைப்படுத்த, சீர்படுத்த, இந்த வசதியை அதிகப்படுத்த, முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலிருந்து இங்கே வருகின்ற வண்டி, வாகனங்களில் தங்களுக்குப் போதுமான

1990 மே 5]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

இடம் இல்லையென்ற கருத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அது நீண்ட காலமாக சொல்லப்பட்டு, சொல்லப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3 பேருந்தாகும், 2 தனிப்பட்ட வண்டிகளும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்காகவும், உறுப்பினர்களைக் காண வருகின்ற அவர்களுடைய நண்பர்களுக்காகவும் வந்து போவதற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இலவசமாக, சிறிய அளவுள்ள பேருந்துகளில் இங்கே வருவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பல நேரங்களில் உறுப்பினர்கள் தனியாக அந்த வண்டியில் ஏறுவதில்லை. பல நண்பர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு ஏறுவதன் காரணமாக, மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்தச் சிறிய வண்டியைப் பயன்படுத்துகிறபோழுது, உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும்தான் என்ற எண்ணத்தோடு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கியிருக்கிற சட்டிடத்திலே இருக்கிற வசதிக் குறைவுகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஓரளவிற்குத்தான் பழையவற்றைப் புதுப்பிக்க முடியும். சீர்திருத்த முடியும். இருந்தாலும் கூட, அதைச் சுற்றியுள்ள வளாகத்திலே கூட மாலை நேரத்திலே, ஓய்வாக உலாவி வருவதற்கு அந்த இடம் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லையென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

12-55 மணி.

அந்த இடத்தைப் பராமரிப்பதற்கு நம்முடைய சட்டப் பேரவைத்துறை, பொதுப்பணித்துறையோடு தொடர்பு கொண்டு உரிய வழியில் அந்த இடத்தை அழகுபடுத்த, சீர் செய்ய ஆவன செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவு விடுதிகள் அவ்வளவு தரமாக இல்லை என்று ஒரு கருத்து இங்கே பேசப்பட்டது. மூன்று உணவு விடுதிகள் இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வசதிக்காக என்ற கருத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, டெண்டர் கோரப்பட்டு, பெறப்பட்டு, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த உணவு விடுதிகளில் உணவு தரக்குறைவாக இருக்குமானால் நம்முடைய சட்டப்பேரவைச் செயலருக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தால் அவர்கள் அந்தப் புகாரை அவர்களுக்குக் கூறி, உணவின் தரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது மிக மோசமாக இருக்குமானால் அடுத்தாண்டு மறுபடியும் டெண்டர் விடுகிறபோது அவர்களை.....

[1990 மே 5]

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் சட்டமன்ற விடுதியில் இருக்கக்கூடிய உணவு விடுதிகளைப் பற்றிய விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அந்த உணவு விடுதிகளை டி. டி. டி. சி-யில் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஏதாவது செய்வார்கள். டெண்டர் விடுவதுதான் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு டீரிசம் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு விட்டால், அவர்கள் வந்து இரண்டு ரெஸ்டாரெண்ட் நடத்தினால் அரசுக்கும் அதனால் இலாபம் கிடைக்கும் : நாங்களும் நல்ல உணவைச் சாப்பிடுவோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இசைவார்களானால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைப்போலத்தான் செய்யலாம் என்று நானும், அவை முன்னவரும், பேரவைத் தலைவரும் கூட எண்ணினோம். ஆனால் அதற்குள்ளாக எதிர்க்கட்சியில் உள்ள சில பேர், பத்திரிகைகளில் சில, ஏதோ முறைகேடு, தவறான வழியில் ஏதோ பெற்றுக்கொண்டு செய்யப்படுகிற காரியம் என்று பிரச்சாரம் செய்த காரணத்தால்தான் அது டெண்டர் முறையிலும், ஏலம் முறையிலும் விடப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேருந்தில் போவதற்கு—எல்லாப் பேருந்து கழகங்களிலும் அவர்கள் போகவேண்டாம்—அவர்கள் எந்தப் பகுதியில் வசிக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதியில் உள்ள பேருந்துக் கழகப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்வதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். அதைப்போல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் புகை வண்டிகளில் முதல் வகுப்பில் போகின்ற உரிமையைப் பெற்றுத்தருகின்ற முயற்சியை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இரயில் பயணம் செய்வதற்கு பாஸ் தருகிற அந்த அளவுக்கு முடியுமா என்று தெரியாவிட்டாலும் இந்த அரசு முயற்சிக்கும், மத்திய அரசிடத்திலே வலியுறுத்தும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வேஷனைப் பொறுத்த

1990 மே 5] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

வரையில் இரயில்வேயில் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. 'ஆஸ்டலு'க்கு ஒரே ஒரு 'பெர்த்' தான் அலாட் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் நாங்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : இரண்டாவது வகுப்புக்கு 2. முதல் வகுப்புக்கு 1. ஒவ்வொரு முறையும் நாங்கள் எப்படி பயணம் செய்கிறோம் என்றால் ஆளும் கட்சியினரைக் கேட்டால் அவர்களுக்குத் தெரியும். எங்களுக்கு 'ஆர்.ஏ.சி.'க்கு நேர் மேலே போடுகிறார்கள். இரவு முழுவதும் விளக்கு எரிந்துக்கொண்டே இருக்கும். தனியாக எம்.எல்.ஏ.க்கு என்று எதுவுமே கிடையாது. ஆனால் குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே பேசி, நிச்சயமாக எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்று வருகின்ற நேரத்தில் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து எங்கே போகவேண்டுமென்றாலும் அவர்களுக்கு எம்.பி.-க்களுக்குத் தரப்படுகிற அதே சலுகை—பணம் செலுத்திவிடுகிறோம்.—கொடுத்து முறையாக ரிசர்வேஷன் அனுமதிக்கப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்திலே எந்த மாறுபாடும் இல்லை; உடன்பாடு தான். ஆனால் மத்திய அரசு இரயில்வே துறையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக உள்ள ஏறத்தாழ 750 பேர்களுக்கு, அந்த வசதிகளை வழங்கியுள்ள காரணத்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு மாநிலத்திலே வழங்கினால், அதைப் போன்று அனைத்து மாநிலங்களிலும் வழங்குகிறபோது இரயில்வே ரிசர்வேஷன் என்பது பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்காத அளவுக்கு அந்த எண்ணிக்கையினாலே பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் பாஸ் வழங்கும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதாவது உறுப்பினர் 'பாஸ்' முறையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வேண்டுமானால் 'மைலேஜ்' கூப்பன் முறையை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற ஒரு கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனாலும் மறுபடியும் தொடர்ந்து அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்று முயற்சிக்கப்படும்.

அதைப்போல முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய மாவட்டத்தில் ஆங்காங்கே உள்ள போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட மைல் தூரம் அவர்கள் போவதற்கான கூப்பனை வழங்க முடியுமா என்பதும் கருத்து அளவிலே எனக்கு உடன்பாடு என்றாலும், பரிசீலித்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒன்று என்ற காரணத்தால் அந்த முறையிலே

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 5]

பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, சட்டமன்றம் கிறப்பாக இயங்குவதற்கான ஆலோசனைகள் எந்த நேரத்திலே சொல்லப்பட்டாலும் அவை பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப்பற்றி இங்கே பல கருத்துக்கள் பேசப்பட்டாலும் கூட, தொகுதிகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு ஆலோசனை சொல்லும். ஒவ்வொரு பாராளுமன்றத் தொகுதிக்கும் ஆறு சட்டமன்றத் தொகுதி என்பதை ஏழு தொகுதிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கருத்து பரிந்துரைக்கப்படும்.

13.00 மணி.

அதன் மூலமாக எதிர்காலத்தில் தேர்தல் வருகிறபோது ஒரு நல்ல சூழ்நிலை, 4 இலட்சம் பேர் வாக்காளர்களாக உள்ள சட்டமன்றத் தொகுதி குறைந்த அளவு 1 1/2 இலட்சம் அல்லது 2 இலட்சம் வாக்காளர்களோடு சட்டமன்றத் தொகுதி செயல்படுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறி, இந்தக் கோரிக்கைக்கு விளக்கம் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

திருவாளர்கள் ஆர். சிங்காரம், சி. கோவிந்தசாமி, எஸ். டி. உகம்சந்த ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,23,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

1990 மே 5]

(ஆ) கோரிக்கை எண். 8—தேர்தல்கள்

திருவாளர்கள் எச். எம். ராஜா. கோ. வீரையன், எஸ். மு. உகம்சந்த் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மாவியக் கோரிக்கை எண். 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,53,27,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்ற வேண்டும் ”.

மாவியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன் வடிவு, 1990
(ஆ. இ).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண். 3), சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவினைத் தெரிவித்து உள்ளார்கள்.

6. சட்ட முன்வடிவுகள் (அறிமுகம் செய்தல்)
தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.